

உ
கடவுள் தணை.

விவேகசிந்தாமணி

மூலமும் - உரையும்.

இஃது

பலவிதவாண்களாவியற்றியதை

ம உ ரா

தம்புராமிகாபுடவர்கள் குமாரா

ந. சூப்பிராமிநாயுடு அவர்களால்

பா.வைசிடிகு.

இருகொகேலிப்பேட்டை

பரிமளநகரத்தெரு

வ - மகுதண்ணைராவுத்தர்

அ வ ர் க ள ல்

செய்தன

ஆ-இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணியிலாஸ அச்சககூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897இல்

Copy-right Registered.

வி ள ம் ப ர ம்,

இஃனால் சகல கனதனவாண்களுக்குத் தெரிவிப்பது
யாதெனில் —

இந்த (விவேகசிந்தாமணியை) இதுவரை அ
நேக அச்சுக்கூடத்திபாதர் செய்யுளாகவே அச்சிட்டு
வருவதைதமிழ் உபாத்தியாயர்களும் பள்ளிகூடத்து
மாணாக்கர்களும், செங்குலமாய் முயற்சிசெய்து உண்
புடன் அச்சிட்டுத் தரவேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டுக்
கொண்டபடி சிலவிதவான்களால் ஒருவாறு உடையெழுதி
அச்சிட்டிருப்பதால் வேண்டியவர்கள் அடியிற் கைகொ
ப்பமிட்டிருக்கிற என்னிடத்திலும் புஸ்தகக்கடைகளிலும்
மகிழாயத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இதன் விலை அணா 2

க வ னி ப் பு

இப்புஸ்தகத்தை தமிழ் உபாத்தியாயர்கள் ஒவ்வொ
ருவரும் தங்கள் தங்கள் பள்ளிகூடத்திற் படிக்கும் மா
ணாக்கருக்குப் பாடம்வவத்து வாசிக்கச்செய்வார்களென
நடபுகின்றனன்.

இங்கனம்

 வ. மருதண்ணாராவுத்தர்

குஜலி பிரம்பு ஒத்தவாடை நெ. 50.

சென்னை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகல கனவான்களுக்கும் அச்சக்கூடாததி
யருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் இந்ந வ்வேகசித்
தாமணி மூலமும் - உரையும் அடியிற் கையாபயமிட்
யிருக்கிற எனனால் அச்சிட்டு ரிஜிஸ்தர் செய்கிறப்பதனா
ல வெ புஸ்தகத்தை என் அனுமதியின்றி யாகாமொருவா
ர் அசுநிவரோல் 1867 (ஸ்ரீ கது 25-வது ஆகட்டு 20-வது
பிரிவு 6 - வது உட்பிரிவிற்படி யானகோரும் நஷ்டத்தி
யும, பினலகோர்ட்டிற்படி குற்றத்திறகும், உத்தரவா
திதளாக வேண்டுமென்பதைக் கவனிக்கக்கோருகிறேன்.

இப்படிக்கு

திருநெல்வேலிப்பேட்டை

பரிமளக் பாரதகேநு

௧௯ வ மகுதண்ணாவூர்தர்.

சிவமயம்.

பரமபதிதுணை

விவேகசிந்தாமணி

மூலமும் - உரையும்.

கடவுள் வணக்கம்

வெண்பா.

அல்லப்போம் வல்வினைபோம் அளனைவாழிற்றிற் பிறந்த
கொல்லப்போம் போகாத துயரமபோம்—நல்ல
குணமதிக மாமருணைக் கோபுரத்துணை மேவுங்
கணபதியைக் கைக்கொழுதுககால்.

(இதன்பொருள்.) திருவருணைக் கோபுரத்துள், எழுந்தரு
ளப்பெற்ற விநாயகக்கடவுளை (பத்தியோடு) வணங்குகக்காங்க
ளால் அஞ்சலிசெய்யில், சகலதுன்பங்களும் நீங்கும். உலிய
ஆணவமவுசு சேஷ்டையு மொழியும். இம்மையிழையவாழிற்
பிற்கருத்தினித்துப் பிறந்ததற்குக் காரணமாய் நின்ற பிரார்த்த
னையும்கலும். இப்பிறப்பில் தேடப்பட்ட ஆகாமியவினைகள
ளும் போகும். எனறவாறு.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆபத்துக் குகவாப்பிளை யருமபசிக் குதவாவன
னந், தாபநதைத் தீராத்தண்ணீர் தரித்திர மறியாப்பெ
ணைவர், கோபநதை யடக்காவேங்கன் குருமொழிகொள்
ளாச்சீடன், பாபநதைத் தீராததீர்த்தம் பயனில்லை யே
ழுந்தானே.

விவேகசிந்தாமணி.

(இ-ள்.) ஆபத்துக்கு உதவாதின்றையும், அரியபசிக்கு உதவாத அன்னமும், தாக வெப்பத்தைத் தீர்க்காத தண்ணீரும். வறுமையறியாமல் (அதிகசெலவுசெய) மனைவியும், கோபத்தைத் தணிக்காத அரசனும், ஆசிரியன் (உபதேசித்த) மொழிகளைக் கொள்ளாத மாணுக்கனும், பாவங்களைத் தீர்க்காத தீர்த்தங்களும் ஆகிய இவ்வேழினாலும் பயனிசை. ௭ - று (க)

பிள்ளைதான் வயதின்மூலத்தாற் பிதாவின்சொற் புத்திகேளான் கள்ளின்ற குழலாளமுத்கார் கணவனைநகருதிப்பாரான், தென்னற விசதை கறறாற்சேடனும் குருவை உடோடான், உள்ளநோய் பிணிக்மாத தாலுல்கா பணடிகதைத்தேடார்.

(இ-ள்.) லைந்தரும் வயதுமுதிர்ந்தபின் தந்தைசொற் புத்திகளோக்கோராமல், மது (மலாக) கூந்தலையுடைய மனைவியரும முதிர்ந்தபின் கணவனவர்களை மதிக்கமாட்டார்கள், மாணுக்காகவும் பெரிது குற்றமறக்கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டபின் ஆசிரியனாத தேடார்கள், நோய்தீர்ந்தபின் உலகத்தினரும் வைத்தியரைத்தேடார்கள். ௭ - று. (உ)

குக்கலைப்பிடித்துநாவிக் கூண்டினி லடைத்துவைத்து, மிக்கதோர் மஞ்சள்பூசி மிகுமணஞ்செய்தா லுநதன், அக்குலம் வேறதாமோ வதினிடம் புனுகுண்டாமோ, குக்கலே குக்கல்லாற் குலந்தனிற் பெரியதாமோ.

(இ-ள்) புனுகுப்பூனை (வசிக்கத்தக்க) கூட்டினில் நாயைப் பிடித்து அடைத்துவைத்து, மேன்மையான மஞ்சள் முதலிய வைகள்பூசி அதிக வாசனைகளை யூட்டினாலும் அது ஜாதியில் வேறாகுமா? அதினிடம் புனுகுண்டாகுமா? நாய் நாயாகுமல்லவோ வேறுபெரிய ஜாதியாமோ? (ஆகா) ௭ - று. (ங)

ஒப்புடன் முகமலர்ந்தே யுபசரித் துண்மைபேசி
உப்பில்லாக் கூழிட்டாலு முண்பதே யமிர், தமாரும்

முப்பழமொடு பாலன்னம் முகங்கடுத நினைவாயின்
கபயி பசிபினோடு கடுமபசி யாகுந னானே

(இ-ள்.) (யாவரும்) ஒப்பத்தக்க முகமலாசசியோடு உப
சாரஞ்செய்து உணமையான மொழிக்கோப்பேசி, உப்பில்லாக்
கூழைவாததாலும் (அது) உண்பவாக்கு அமிரதமேயாம். மா,
பலா, வாழைமுதலிய முப்பழவர்க்கங்களோடு (உயர்ந்த) அன்
னத்தை (அனபிலாது) முகங்கடுத்து ஒருவாகக்கிவாராகில், அ
வையுண்பவாக்கு உள்ளபசியினும், மிகு பசியை யுண்டாக்கு
மல்லாமல் தணிக்காது ஏ - று. (1)

கதிர் பெறு செந்நெல்வாடக் கார்துலங் கவடுசென
று, கோத்தினைக் கடலிற் பெய்யுங்கொள்கை பேரறி துவ
லயதலை, மதிசனம் படைதகபோகல் லாடினோர் முக
ததைப்பாரார், நிதியிசுப படைதலை, பாகவா, தலைபா
சக் கியமாட்டார்

(இ-ள்.) மேகக்கூட்டங்கள் சிவந்த நெறப்பயில்கள் (நீர்
றி) வாடக்கண்டும், அவரு நீர்பொழியாது அலைகள் விசாநின்ற
சமுத்திரத்தினிடத்து பெய்யுந்தன்மைபோல, உலகத்திலு மதி
க்கத்தக்க தனம் படைத்தவர்கள் அதிக நிதியுடையவாகக் கிவரல
லால், நிலையிலாது வாடினோர் முகங்கண்டு கொடுக்கார்கள்.

ஆலிலை பூவுங்காயு மளிதருபழமு முண்டேல்
சாவலே பட்சியெலலாந் தன்குடி யென்றேவரமும்
வாவிபர் வந்துதேடி வந்திப்பார் கோடிக்கோடி.
ஆலிலை யாதிபோன லங்குவந் திருப்பாருண்டோ.

(இ-ள்.) ஆலவீருட்சத்தி னிடத்து இலை, பூ, காய், இனி
மை தரும்பழம் முதலியவைகளிருந்தால், மிகுதியாகப் பலபட்
சிகளும் தமது இருப்பிடம் போல் கூடிவாரும், இலைமுதலிய
வை நீங்கி மரமபட்டுநிற்கில், ஒரு பட்சியும் சேரா, அப்போல
மிகுந்த செல்வமிருக்கில் அளவிறந்தவர்கள் வந்துகூடி வரத்
தம் செய்வார்கள். செல்வமிலையேல் ஒருவருங் கூடார்கள்.

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொருட்பாலை விருமபுவர்கள் காமப்பா விடைமுழங்
கிப் புரள்வார்கோததி, யருட்பாலா மறப்பாலைக் கண்கிலு
மே விருமபாக்க ளறிவொன்றிலலா, குருப்பாலக்கடவு
ளர்பால வேதியுர்பாற புவலர்பாற கொடுக்கக்கோராள்.
செருப்பாலே யடிப்பவர்க்கு விருப்பாலே கோடிசெம்
பொன் செவிநதீவார

(இ-ள்.) செலவததினி - தகை அதிக விருப்பங்கொள்பவர்
கள், காமத்தினிடத்தே மூழ்கிப்புரளவார்கள் அருளாகிய செல
வத்தைச் சடும் சருமத்தைக்கனவிலும் விரும்பார்கள். கொஞ்ச
மும் அறிவிடலாதவராய், ஆசாரியரிடத்தும், கடவுளிடத்தும்,
மூலகனிடத்தும், அரசர்களிடத்தும், (ஒரு பொருளும்)
கொடுக்கக் கோராகள். கோடிசெம்பொன்னாயினும் தன்னைப்
பாதாட்சையாற சித்திப்பவாக்கே ஆசையோடு வந்தனஞ்செய்
து கொடுப்பாக்கள். ஏ - னு.

(எ) தன்மாமரையி னுடன்பிறந்ததாதண்டேனாகராமன்
புகம், வண்டிடாகாத துடையிருந்து வந்தே தகாமலமது
வுண்ணும், பண்டேபழகியிருந்தாலு மறியார் புலலோர்
நல்லே 'நாக கண்டேகளித்தது குறவாடித தம்மிறகலப
பா கருவாறோ.

(இ-ள்.) தவனையானது தன்னுடன் பிறந்து உள்ளந்திருக்
கும் குளிரந்த தாமரையிலுள்ள தேனை உண்ணவறியாது கரட்
டிவிருந்த வண்டுகளே'உந்து அந்தமதுவையுண்டு களிக்கும்' (அ
னுபோல) நெடுநாளபழகியிருக்கினும் கற்றோர் அருமையை அ
றிவிலா அறியார். கற்றவரே அறிவா ஏ - னு.

(அ) வானரமழை கனிவினையகதூக்கணந
தானொருநெறிசொலத தாண்டிப்பிய்த்திடும
ஞான முங்கல்களியு நவினற நூலகநும்
நனருக்குணத்திடி விடறதாருமே.

மூலமும் - உணாயும்.

(இ-ள்.) முன்னமே பிரயாணசயாற் கூடுகட்டி வசித்திருந்த ஓர் தூக்கணம்பட்டி, வீணகாலவழித்துத் திரிந்து வசிக்க இடமின்றி மழையில் நனைந்து வருந்திய ஒரு வானரத்தைக் கண்டு எண்ணைப்போல ஓர் இருப்பிடம் செய்துக்கொள்ளலாகாதா, என்றவுடன், குரங்கு சினந்து அதன் கூண்டைப்பறித்தெறித்ததுபோல, கவலியானிறைந்த ஞானநூலகளை அறிவிலாக் குணத்திழல துன்பமே உண்டாகும். ஏ - று.

தலைவன் தலைவியைப் புகழ்தல

வண்டுமொத்த தனையகந்தல் மகனபண் டாரவல்லி, கெண்டையோ டொத்தகண்ணாள் கிளிமொழி வாயினுரல் கண்டுசர்க் கரையோடுகேடே கனிமொடு கலநகராகோ, அண்டர்மா முனிவாககெல்லா மமுதமென் றளி ககலாமே.

(இ-ள்.) வண்டுகள் மொய்த்திருந்தது போன்ற கூந்தலையும் கயலையொத்தகண்களையும், கிளிமொழியொத்த சொல்லையும் உடைய மன்மதபொக்கிஷமென்னும் பெயரையுடைய கொடி போன்றவளின் வாயினுரல், கற்கண்டோ சாக்கரையோ, தேனோ, பழதொகைலந்தபாலோ, (அறியேம ஆயினும்) தேவா முனிவர்களுக்கெல்லாம் அமிதமென்று கொடுக்கலாம். ஏ-று.

கற்பகது திருவைச்சார்ந்த காசுமமமுத முண்ணும், விறபண விவேகமுள்ள வேந்தரைச்சேர்ந்தோர் வாழ்வா இப்புளி தனனிசென்று மிலவுகாத்திடுங் கிளிப்போல், அறபாச மேரோதோவாழ்வ தரிதரிதாருமாமா.

(இ-ள்.) கற்பக விருட்சத்தை அடுத்த காசும் அமிர்தமுண்ணும் மிகுதியான அறிவுள்ள வேந்தரைச்சேர்ந்த (எளியமும்) வாழ்வடைவார்கள். இலவுவிருட்சத்தின் காயைப்பாராத

தப்பழுக்கும் பழுக்குமென்று காத்திருந்து அபலமடையுங்
 ளிணைப்போல அறபணாச்சேர்த்தோருலகில் வாழ்வது அரிந்
 னுமரிதாகும், அமமா, வியப்பிடைச்சொல். எ - று. (கக)

எண்ணோடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆலகால விடததையுநமபலா மாற்றையும பெருந
 டாற்றையு நமபலாங், கோலமாமத யானையை நம்பலாங்
 கொலலுமவேங்கைப புலியையு நமபலாங், காலனாம்பிடு
 து நகைநமபலாங் கள்ளர் வேடா மறவரை நம்பலாந்,
 சேலேகட்டிய மாதரைநம்பினாற் நெருவினின்று தியக்கி
 தகிப்பபோ.

(இ-ள்.) ஆலகாலவிடம், ஆறு, பிரசண்டக்காற்று, அழகி
 ய பொரியமதயானை, கொலலத்தக்க வேங்கை, புலி, எமனாலே
 லுப் பூதாகவ, கள்ளர், வேடர், மறவா, இத்யாதி பேர்களையும்,
 நம்பினாலும், சேலேகட்டிய மங்கையரை (நம்பொனாது) நம்பு
 வரோல தெருவில் நின்று மயங்கித்தவிப்பார்கள. எ - று. (கஉ)

சங்குபேலன் டாமரைக்குத் தங்கைதா யிரவிதண
 ணீர், அங்கைகை கொய்துவிட்டா லழகச்செய தநீர்
 கொலலுந், தங்கவண் கையிறபோட்டாற சூரியன் கா
 யதுகொலலான், தங்களி னிலைமைகெட்டா ளிப்படித்
 தாய வகுவாரே.

(இ-ள்.) சங்குபோலும் வெண்ணீர்தாமரைக்குச் சூரியனு
 ம, தண்ணீரும், பிதாமாதாக்களாகவிருக்கினும், அததாமரையை
 க கொய்துவிட்டி ல அநீரோயதனை அழகச்செய்து கொல்லும் க
 ளையிலவிடில் சூரியன் காய்ந்தகொலலான், அதுபோலத்தக
 ளனிலைவிட்டுப் பெயர்ந்தவர்கள் இவ்விதம்வருந்துவார்கள். எ-று

நாய்வாலை யளவெடுத்துப் பெருகித்தீட்டி னாற்ற
 பிழை பெழுநவெழுத் தாணியாமோ, பெய்வாழுந் கடு
 காட்டைப் பெருக்கித்தள்ளிப் பெரியவிளக்கேற்றிவைத்
 தால விடதாமோ, தாயவார்த்தை கேளாதசக சண்டிக்,

சென் சாற்றிடினு முலுத்தகுணர் தவிரமாட்டான், அவர்
யையவொட்டானிவனுமீயா நெழுபிறப்பினுங் கடை
யாமிவன் பிறப்பே.

(இ-ள்.) நாயினது வாலே (எழுத்தாணி இலக்கணப்படி-
நீட்டி-ததீட்டினாலும்நல்ல தமிழ் எழுத்துக்களை எழுதுங்கருவி
யாகுமா, பேய்கள்வாழுஞ் சுடுகாட்டைக் கூட்டி-ததள்ளி பெரி
தாகிய விளக்கேற்றி வைத்தாலும் வாசஞ்செய்தற்குரிய வீடா
குமா, தாய்மொழி கேளாதசகசண்டிக்கு எவ்விதம் உடைகினும்
உலோபகுணத்தை விடமாட்டான். கொடுபபுவீரையுங்கொடு
கவொட்டான தானுங்கொடான். இவனான்மம், எழுவகை
றப்பினும் ஈனத்துவமடைந்த கடைஐமைமேயாதும். எ - று.

வெம்புவான் விழுவான்பொய்யே மேலவிழும் அரு
வாளபொய்யே, தம்பலந் தின்பாள்பொய்யே சான்றே,
னென்பாளபொய்யே, அம்பிலுங் கொடியகண்ணு
ரஞ் சிவலகாரனை, நமசினை போகளுள்ள நாயினு
டையாவாரே.

(இ-ள்) தியன்குவன், விழுவன் மேலவிழும்அருவன் (அரு
து-னவன் போல) எச்சிற்றம்பலத்தையுமுண்பன் (உ-னனு-டனே
கூட) இறப்பேனெனபன், (இகையாவும்) பொய்யே, இயல்
வீரலங்கனமைந்த பலகவனங்கனையுடைய, அம்பிலுங்கொடு
செய்கைகளைக்காட்டுங் கண்களையுள்ள மனகையொரு நம்பி சிவ
கனெல்லாம் (மலமுண்ணும்) நாயினுங் சேப்பட்டவரோடா.

கொடுபதகான் மங்கையருக் கழுகருனறுங் கேளா
யில்லா வரசனாலுலகம் பாழாக், னுறபுதசி மருதிரியால்
சுருகினரு சொற்கேளாப் பிள்ளைகளாற் குலத்துக்கூடும்,
நறபுதசி கறபித்தா லற்பர்கேளார் நனைமச்சியத்திமை
யுடையவனுசெபவார், அற்பரோ டுணங்கவிடிற் பெரு
மைதாழு மரியதவங் கோபந்தா வழிபடுபோமே.

(இ-ள்.) மனகையருக்கு கருப்பந்தால் அழகு குறையும்.
(வி்யாயமுறை) வினவாத அரசனால உலகுபாழாகும் இராஜன்.

ங்கத்துக்கு துற்புத்தியுள்ள மந்திரிகளால் கெடுதியுண்டாகும் அறிவிலார்க்கு நல்லபுத்திகளைச் சொன்னாலுங்கேளார். நனமை செய்பவர்க்கு உடனே தீமையையே பாராட்டிச்செய்வார். (இவ்விதமான) சிறியவர்களோடு கூடினவர் மகிமை குறையும். கோபத்தினால் அருமையாகிய தவங்களும்சிறைத்து போம்.

தன்னுடன பிறவாத்தமபி தனைப்பெறாத தாயார் தந்தை, அன்னியரிடத்துச்செல்வ மரும்பொருள் வேண்டியாசை, மன்னிய கேட்டினகலவி மறுமனையாட்டி வாழ்க்கை, இன்னீவாக் கருமமாறு மிடுக்கத்துக குதவாவன்றே.

(இ-ள்) உடன்பிறவாத சோதான், தன்னைப்பெறாத தாய்தந்தையா, மறறோரிடத்திலுள்ள செலவம் பொருளின்சை கொண்ட வேசியராசை. வட்டி ஸ்ரெத்தியிருக்குக கலவி அயலான மனைவியோடு கூடியவாழ்க்கை. இந்த ஆறுவகைகளும் தக்க சமையதற்கு உதவமாட்டா. எ - று. (க௭)

ஒரு நான்கு மீரையு மொன்றேகேளா மனையாயையையாயு மரையுனகேட்டேன், இந்நான்கு மூலமுடனே யொன்றுஞ்சொல்லா மீமொழியைக் கேட்டபடி மீதாபாயின், பெருநான்கு மறுநான்கும்பெறுவாய பெண்ணை பிணைபோரா மொழிபுகல் வேண்டாமென்றே சரி நான்கும் பதமொரு பதினைதாலே சகிக்கமுடியாதுவினியென சகியேமானே.

(இ-ள்.) ஆறாவது ராசி - கன்னி மூன்றாவது நால் - செவ்வாய், பனிரண்டாவது நட்சேத்திரம் - உத்திரம். இருபத்தெட்டாவது வருடம் - ஜெய, இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டு - மன்மத. (கருத) கன்னியே உன் செவ்வாயைக் கேட்டேன் ஒருத்திரம் சொல்லாய். கேட்டபடி கொடுபரையாகில் ஜெயம் பெறுவாய், வேறுபுகன்மொழி சொல்லக்கூடாது மனமதவே தனை யினி யென்னால் சகிக்கமுடியாதுமானே, இஃது ஓர்விரகாற்றோன் கூறியது, எ - று. (க௮)

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

தேனுகாவண்டு மதுதனையுண்டு தியங்கியே கிடந்த
தைக்கண்டு, தானதைச்சமபுவின் கனியென்று தடங்கை
யாலெடுத்துமுன்பார்த்தான், வானுறுமதியம் வந்ததென்
றெண்ணி மலர்க்கரங்குவியுமென்றஞ்சிப், போனதுவண்
டோ பறந்ததோபழந்தான புதுமையோவிறுவெனப் புக
ன்றான்.

(இ-ள்.) தேனையுண்ணத்தக்க வண்டுகள் அந்தமதுக்களை
யுண்டு, மயங்கிக் கிடந்ததைக்கண்ட (ஒருபெண்) அதை நாவற
பழமென்று விசாலித்த தனதுகையால் லெடுத்துப்பார்த்தான்.
அவ்வண்டு (அவன் முகத்தினடிகால்) ஆகாயத்தின் கண்ணுனை
சந்திரன்வந்ததென்று நினைத்து அதனால் அவன்கரமாகிய தாம
னாமலா மூடிக்கொள்ளுமென்று பயந்து பறந்தது, பின்பு அம
மங்கை, பறந்துபோனது வண்டோ? பழமோ? அல்லது யா
துபுதுமையோவென்று ஐயமுற்றுச்சொன்னான். (இதுஒருஸ்தி
ரியின் முகத்தையுங் கரத்தையும வியந்து கூறியது.) (கக)

கருதியதூல கல்லாதான் மூடனாகுங் கணக்கறிந்து
பேசாதான் கசடனாகும், ஒருதொழிலு மிலலாதான் முக
டியாகும் ஒன்றுக்கு முதலாதான் சோம்பனாகு, பெரி
யோர்கண்முன்னின்று மரதசைப்போலும் பேசாமலிருப்
பவனே பேயனாகும், பரிவுசொலித சுழுவின்வன பசப்
பனாகும் பசிப்பவருக் கட்டுண்ணான் பானியாமே.

(இ-ள்.) மதிக்கத்தக்க நல்ல சாஸ்திரங்களைக் கல்லாதவன்
மூடன். அளவறிந்து பேசாதவன் கசடன். ஒரு தொழிலு மில்
லாதவன் மூதேவி. ஒன்றுக்கு முதலாதவன் சோம்பன். மரம்
போலவனங்காது, அறிவுடையோர் முன்பாககின்று துதியா
திருப்பவனே பேயன். (அன்பின்றி) அன்புபோற் காட்டித்தழு
வுகின்றவன் பசப்புகின்றவன், பசியாளர்களுக்குக் கொடுத்து
ண்ணாதவன்பாவி. எ - று.

(உ)

தாங்கொண வறுமைவந்தாற் சபைதனிற் செல்ல
நாணும், வேங்கைபோல் வீரங்குன்றும் விருந்தினாக்கா
ணநாணும், பூங்கொடி மனையாட்களுகும் புல்லருக்கணக்க
ஞ்செய்யும், ஒங்கிய வறிவுகுன்று முலகெலாம் பழிக்குந
தானே.

(இ-ள்.) பொறுப்பதற்கரிய தரித்திரம் (ஒருவனுக்கு) வந்
தால் சபையிற்செல்ல வெட்கமாம். வேங்கைப்புலிபோலுள்ள
வீரமுடிகுறையும். விருந்தினரைப்பார்க்கவும் வெட்கமுண்டா
ம். புட்பக்கொடிபோன்ற (இடையையுடைய) தன்மனைவிக்கு
ம் பயப்படவேண்டியவரும். அறபர்களோடு கூட்டுறவுண்டாம்.
மேன்மேலும் வளராததக்க அறிவும் குறையும். உலகமெல்லாம்
பழித்ததற்கிடமுண்டாம். எ - று. (உக)

அரும்புகோணி ஸதுமணங்குன்றுமோ
கரும்புகோணிடிற் கட்டியும்பாகுமாம்
இரும்புகோணிடிற் யானையைவெல்லலாம்
நாமபுகோணிடிற் நாமதற்கென்செய்வோம்.

(இ-ள்.) புட்பத்தரும்பு கோணலாயிருந்தாலும், அதின்
மணம் குறையுமோ? குறையா. கரும்புகோணலாயிருந்தாலும்
வெல்லமும் பாகுமாகும். இரும்புகோணலானால் பெரியமதயா
னையையும் ஜெயிக்கலாம் (தேக) நரம்புகள்கோணி (சிரியாண
திசை ஒருவற்கெய்தில்) நாமென்னசெய்வோம். எ - று. 1)

அன்னையே யனையே சாழி யறந்தனை லளர்க்குமா
சே, உன்னையே ருண்மைகேட்பே னுரைதெரிந் துரை
தகல்வேண்டும், என்னையே புணருவோர்க ளெனக்கு
மோ ரின்பதற்குப், பொன்னையுங் கொடுத்துப்பாதப்போ
திலில் வீழ்வதேனே.

(இ-ள்.) தாய்போலங் கருணையுள்ள பாங்கி ஆகிய தரும
குணமுள்ள பெண்ணே? உன்னிடத்தில ஒருண்மைகேட்கின
றேன். அதைத்தெளிந்து சொல்லவேண்டும்! அதாவது, என
னிடத்துக் கல்வியைவிரும்பினவர்கள் எனக்கும் இன்பத்தைக்
கொடுத்துப் பொருளையுங்கொடுத்து எனது மலர்போன்றகாலி
ல் வீழ்கின்றார்கள். யாதுகாரணம். 2. எ - று. (உக)

பொம்மெனப் பனைத்துவிம்மிப் போர்மதன் மயங்
கிவீழுங், கொமமைசோ முலையினுளே கூறுவேனென்று
கேணமோ, செமமையிலறஞ் செய்யாதார் திரவியஞ் சி
தறவேணடி, நம்மையுங் கள்ளுஞ்சூதும் நான்முகன் ப
டைததவாரே.

(இ-ள்.) பொலிவாகிப்பருத்து விமமுதலுற்று, வலிமை
யுள்ள மன்மதனையும் மயங்கச்செய்யும் வட்டவடிவான தனத்
தையுடைவளே ? ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக, செவ்
வையாகத் தருமஞ்செய்யாதவர்கள் பொருள்களெல்லாஞ் சித
றுதலடையும் பொருட்டே நம்போன்ற வேசியனாயும், கண்ணை
யும், சூதாடுதலையும், பிரமதேவன் படைப்பித் திருக்கிறான்.
எ - று. இவ்விவரணை செய்யுட்களும் ஒரு தொடர். (உச)

பொன்னெடு மணியுண்டானாற் புலையனங் கிளைஞ
ரென்று, தன்னையும் புகழ்ந்துகொண்டு சாதியின்மணமு
ஞ் செய்வார், மன்னரா யிருநகபேர்கள் வகைகெட்டுப்
போவாராயின், பின்னையு மாறோவென்று பேசுவாரோசு
வாரோ.

(இ-ள்.) பொருளும் புகழும் (ஒருவனுக்கு) உண்டானால்
அவன் புலையனாகினும், தன் சுற்றத்தானென்று புகழ்ந்துகொ
ண்டு உயர்த சாதியிலும் மணமுடிப்பார்கள், அரசராயிருந்த
வரும் யாதொருவழியுமின்றிக் கெட்டுப்போவாராகில அகலா
யாரோவென்று இகழ்ச்சி பேசுவார்கள். எ - று. (உரு)

கலிவிருத்தம்.

வேகமோதிய வேகியர்க்கோர்மழை
நீதிமன்னர் நெறியினுக்கோர்மழை
மாதர்கற்புடை மகையைக்கோர்மழை
மாதமூன்று மழையெனப்பெய்யுமே.

(இ-ள்) வேகமோதுகின்ற அந்தணருக்கு ஒரு மழை, நீ
திவழிதப்பாத அரசர்களுக்கு ஒரு மழை, அழகிய கற்பிற்சிறந்
த மகையைருக்கு ஒருமழையாக ஒவ்வொருமாதத்திலும் மூன்
றுமழை வருவிக்கும். எ - று. (உசு)

அரிசிவற்றிடு மந்தணர்க்கோர்மழை
வரிசைதப்பிய மன்னருக்கோர்மழை
புருஷனைக்கொன்ற பூவையர்க்கோர்மழை
வருஷமுன்று மழையெனப்பெய்யுமே.

(இ-ள்) (தற்காலம்) அரிசிவிற்பனைசெய்கின்ற பிராமணர்களுக்கு ஒரு மழை, நியாயநதவறிய ராஜாளுக்கு ஒருமழை, கணவனைக்கொல்லும் பெண்களுக்கு ஒரு மழையாக ஒவ்வொருவருடத்திலும் மூன்றுமழை பொழிகின்றன. எ - று (உஎ)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருப்பதி மிதியாப்பாதஞ் சிவனடி வணங்காச் செனனி, இரப்பவர்க ளோக்கைக ளினியசொற் கேளாக்காது, புரப்பவர் தங்கள்கண்ணீர் பொழிகரச் சாகாத் தேகம, இருப்பினும் பயனென்காட்டி லெரிப்பினு மில்லை தானே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திவ்யக்ஷேத்திரங்களை மிதியாதான பாதமும், சிவபெருமானுடைய பதத்தை வணங்காதாண்டீயும், யாசிப்பவருக்குக் கொடாதான் கைகளும், இனிமையான சொற்களைக்கேளாதான் செவியும், தங்களை ரட்சிக்கின்றவர்கள் கண்களிலிருந்து ஜலமொழுகப் பார்த்தும உயிர கொடாதான் தேகமும், இருந்தும் பயனென்ன, காட்டில வைத்து எரித்திடினும் பயனில்லை. எ - று. ()

தன்னுடல் தனக்கொன்றீர்தால் தக்கீகார் பலம தாகும், மின்னியல் வேசிக்கீர்தால் மெய்யிலே வியாதி யாகும், மன்னிய வுறவுக்கீயீர்தால் வருவது மயக்கமாகும், அன்னிய பரத்துக்கீயநதா லாநுயிர்க் குதவியாமே.

(இ-ள்.) தன் தேகத்துக்கு ஒன்றைக்கொடுக்கில் அதற்குத் தக்க பலமுண்டாகும் மின்னலைப்போல அன்பைக்காட்டி மறைகளும் இயல்புள்ள வேசையருக்குக் கொடுத்தால் தேகத்திற் பிணியுண்டாகும். பொருந்திய உறவினுக்குக் கொடுத்தால்

மனமயக்கமேவருவதாகும். அன்னியருக்குக் கொடுத்தால் சார்
நத உயிர்த்துணையாகும். ஏ - று. (௨௧)

படியினபொழுதே வதைத்திடு பச்சை நாவியை
நம்பலாம், பழிநமக்கென வழிமறித்திடுபழைய நீலியை
நம்பலாக், கொடுமதக்குவடுன வளர்ந்திடு குஞ்சரத்
தையு நம்பலாக், குலுங்கப்பேசி நகைத்திடுகுசிறு கும
ராதம்மையு நம்பலாக். கடையிலககமு மெழுகிவிட்ட க
ணக்காதமமையு நம்பலாக், காககைபோலவிழி பார்த்தி
டுவகுடி காணியாளரை நம்பலாம், நடைகுவிக்கிய முகமி
னுக்கியு நகைநகைத்திடு மாதரை, நம்பொணுதுமெயநம்
பொணுதுமெய நம்பொணுதுமெய காணுமே

(இ-ள்.) உலகத்தில உணடபொழுதே கொல்லத்தக்க வி
ஷத்தையும், பழியைக்கருதாது ஓர் வணிகனை வழிமறித்தது
கொலைசெய்த பழயுறாநீலியையும், கொடிய முமதங்களை
டைய மலைபோன்று வளர்ந்திராநின்ற யானையையும், குவிக்கி
ப்பேசிக்கிரித்து மொற்றம் மவ்வனச சிறுவனையும், குடிகளுக்
குக் கணக்கின உவவபணத்தைக்காட்டாமல் மோசனையைய
தான் எழுதிவைத்தக் கட்டுத்தொகையைக்காட்டி வஞ்சிக்கும்
கணக்கர்களையும், ஒரே விழியையுடையதாயிருந்தும் கூரியபார்
வையை யுடையதான காக்கையைப்போலப் பயிரிடுங் குடிக
ளுக்கு யாதொரு ஆதாயமுங் கிட்டாதபடி கட்டிக்கார்க்கும் கா
ணியாட்சியை யுடையவனையும் நம்பலாகும். கடக்கும்போதே
குவிக்கியும், முகத்தையஞ்சள்முதலியவற்றால் மினுக்கியும், பற
கனதெரிய நகைத்தும் திரிகின்ற மாதர்களை நம்பக்கூடாது.
உணமை ! உணமை !! உணமை !!! ஏ - று. (௨௨)

கலிநிலைத்துறை.

வண்டுகளிருந்திடின் மதுவையுண்டிடுந்
தண்டமிழிருந்திடிற் சங்கஞ்சேர்ந்திடுங்
குண்டுணியிருந்திடிற் கோளகள்மிஞ்சிடும்
பெண்டுகளிருந்திடிற் பெரியசண்டையாம்.

(இ-ன்.) உண்டுகளிருந்தால் தேனையுண்ணும், அழகியதமிழிருந்தால் அநேகங்கூட்டத்தினர் உறவுண்டாம், குண்டினிகளிருந்தால் கோன்களே மிகுதியுண்டாம். பெண்கள் பலர்கடிலிருந்தால் பெரியசண்டை சச்சரவுகளுண்டாம். ஏ - று. (1)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

கற்புடை மாதர்கொங்கை கவரிமான் மயிரின் கற்றை, வெற்புறு வேங்கையினறேன விரன்னை வெய்யகூர்வேல், அற்பர்தம பொருள்கடாழு மலரவிறந்தபின்னே, பற்பலர் கொள்வாரிந்தப் பாரினி லுண்மைதானே.

(இ-ன்.) கற்புள்ள பெண்களினமுலை, கவரிமான் மயிர்மும, மலையிலுள்ள வேங்கையின்தோல், சுத்தவீரர்களின் கையிலுள்ளவேல், அற்பர்களிடத்திலுள்ள பொருள், இவையாவுமா அவரவா உயிரீங்கியபின்னே பலருங்கைக்கொளவார்கள். இவை உலகத்தில் சந்தியமே. ஏ - று. (௩௨)

வினா பூண்டா லுநதங்கம் வெறும்பொய்யா மேற்பூச்சென்பா, பூணுவார் தராப்பூண்டாலும் பொருந்தியதங்கமென்பார், காணவே பனைக்கீழாப் பாற்குடிக்கினுங்களளையென்பார், மாணுலகத்தோர் புல்லாவழங்குரைமெய்யென்பாரே,

(இ-ன்.) அற்பர்கள் தங்கத்தை அணிந்திருந்தாலும். கண்டவர்கள் தங்கமல்ல; மேற்பூச்சென்பார்கள். பூணத்தக்க செல்வர்கள் தராபித்தனைமுதலிய நகைகளை யணிந்திருந்தாலும், உயர்ந்த தங்கமென்பார்கள். பலரும்பார்க்கப் பனைநீழலி லிருந்து பாலைக்குடித்தாலும் களகுடித்தானென்பார்கள், பெருமை தங்கிய உலகத்தோர் அறிவீனருணாக்கும் மொழிகளையே மெய்யென்பார்கள். ஏ - று- (௩௩)

கலிநிலைத்துறை.

ஒரியேயீனுவந் தூணிழநகையோ

காரியேகண்பிழை நாட்டிலிலையோ

மூலமும் - உலாயும்.

பாரியகணவனைப் பழுதுசெய்துநீ
நீரிலேயிருப்பது நிலைமையல்லவே

(இ-ன்.) கணவனை இகழ்ந்து நீங்கிவந்த ஒரு பெண் ஓரீயே ' ஓர் மீனையிச்சித்து வாயிலிருந்த உணவை யிழந்தனையே யாதுகாரணமென்ன, அந்நரி ஒபெண்ணே ? ஏதேனும் தவறு தை உலகத்திலில்லையா ! நீயோ பெருமைதங்கிய புருடனையி கழ்ந்து நீ இத்தன்மையிலிருப்பது உன்தன்மைக் கழகல்லவே என்றது. எ - று.

(கூசு)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

சம்புவே பென்னபுத்தி சலந்தனின் மீனைநம்பி
வம்புறு வடத்தைப்போட்டு வானத்தைப் பார்ப்பதேனோ
அம்புவி மாதேகேளா யரசனை யகலவிட்டு
வம்பனைக் கைபிடித்த வாறுபோ லாயிற்றன்றே.

(இ-ன்.) நரியே என்ன மதியால்ஜலத்திற றுளளிய மீனை கம்பி, காற்றமுன்ன மாமிசத்துணடையிழந்து ஆகாயத்தை எட் டிப்பார்க்கின்றனை, யாது காரணமென்றுகேட்ட பெண்ணைப் பார்த்து அந்நரி உலகத்தில் மெச்சத்தக்க பெண்ணே ? தன் நாயகனாகிய அரசனையகலவிட்டு மற்றொரு புருஷனைக் கைப் பிடித்தவாறு போலாயிற்றென் றறிவாயாக வென்றது, எ - று.

மூப்பிலாக குமரிவாழ்க்கை முனையிலா வரசன்வீரங்
காப்பிலா வினைந்தபூமி ககையிலா திருந்தவோரி [ஞானம்
கோப்பிலான் கொண்டகோலங் குருவிலான் கொண்ட
ஆப்பிலாச் சகடுபோலே யழியுமென றுணாக்கலாமே.

(இ-ன்.) தனக்கு மூத்தோரில்லாமற் நனியேவாரும் பா வியப்பெண்வாழ்வும், கோபமில்லாத அரசன்வீரமும், காத்த வில்லாமன வினைந்த பூமியும், ககையில்லாதிருந்த வரியும், தன் னிடம் வேண்டியவைகளமைத வில்லாதவன் கொள்ளும்இடம் பமும், ஆசாரியனில்லாதவன்கொண்ட ஞானமும், ஆகிய இ வையாவும், அச்சாணியில்லாத வண்டிபோல அழிந்துபோமெ னது சொல்லலாம். எ - று.

(கூசு)

பொன்னின்மணிகண்கிணி சிலம்பொலிபுலம்ப
மின்னுமணிமேகலைகள் மெல்லெனவொலிப்புச
சினமலாகொண்டிசில சேடியார்கள்குழ
அன்னமெனவல்லவேன வாமெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) பொன்மணிகளும், சதநகைமணிகளும், சிலம்பு
களஞ்சபதிகப்பிரகாசிக்கின்ற மணிமேகலைகள் மெதுவாய் ஒ
லிக்க, அரும்புமலாகனைக்கொண்டு சிலபாங்கியாகங் குழந்துவ
ர நடக்கின்றவள அன்னமோ! அல்லவோ! வென்று கண்
டோர் கூறினா (ஒருபெண் நடைபயப்பற்றிக்கூறியது.) (௩௭)
கானலை நீரொளிறெணவிக கடுவெளி திரியுமான்போல
வாழ்ந்து மீளவுநாத்த மதியிலாக கிள்ளையேபோல்
தெளினைக கண்டு துமபி நியங்கிய தகைமையேபோல்
நானுனை யரசென்றெண்ணி நாளையும போக்கினேனே

(இ-ள்) கானலைதண்ணீரொன்று நினைத்து வெட்ட வெ
ளியில் முடிந்திரியும் மான்போலவும், பழுககுமென்று இலவவி
நுக்கித்தைக்காதத அறிவிலலாத கிளியைப்போலவும், களைய
யனாய்மயங்கிய வண்டுபோலவும், நானுன்னை யாஜனென்றுகரு
தி நாளாவீணாகப்போக்கினேன். ஏ - று. (௩௮)

தலைவனைப்பிரிந்த தலைவிவருந்தல்

சங்குமுழங்குந தமிழகாடன் தன்னைநினைநத போதெ
ல்லாம், பொங்குகடவு முறங்காது பொழுதோர் நாளுந
விடியாது, திங்களுறங்கும புளன்றங்குந சென்றலுறங்
குஞ் சிலகாலம், எங்குமுறங்கு மிராக்கால மென்கண்ணி
ரண்டு முறங்காதே.

(இ-ள்.) சங்குகள முழங்காநின்ற எனது தமிழகாட்டதி
பனை நினைக்கும்போதெல்லாம், அலைகள் வீசாநின்ற சமுத்திர
ரமும தூங்குவதில்லை பொழுதும் விடிகிறதில்லை. சந்திரனும்
அன்றில சூயிலமுதலிய பட்சிகளும், தென்றற்காற்றும் சிலகா
லந்துங்கும். பேய்முதலிய சகலபிராணிகளும் தூங்கத்தக்க வி
ராக்காலத்தில யாது காரணமோ என் கண்களும்மீடும் உறங்கு
வதில்லை. ஏ - று. (௩௯)

மூலமும் - உரையும்.

அரவினை யாட்டுவாரு மருங்களி னூட்டுவாருந்
இரவினீற் றனிப்போவாரு மேரிசீர் கீதவாரும
வினாசெறி குழவியான வேசைபை விரும்புவாருந்
அரசனைப் பதைத்திட்டாரு மாருபி நிழப்பா,தாமே.

(இ-ள்.) பாம்பாட்டுகிற வர்களும், அரியயானைப் பாகாக
ளும் இராத்திரியில்தனிவழிசெல்கின்றவர்களும், தடாகஐலத்தி
லந்நதுகின்றவர்களும், வாசனைநிறைந்த கூந்தலையுடைய வேசி
யனா இச்சிக்கின்றவர்களும், அரசாக்களைப் பதைத்துக்கொண்ட
வர்களும், பொருந்திய உயினை இழப்பார்கள். எ - று. (சுரு.)
வாழ்வது வந்தபோது மனநதனின் மகிழ்வேண்டாக
தாழ்வது வந்ததானா ற றளர்வரோ தக்கோர்ப்பிக்க
ஊழ்வினை வந்ததானா லொருவரால் விலக்கப்போமோ
ஏழையா யிருநகோரபலக் கேழுதல் கண்டிசீரோ.

(இ-ள்.) வாழ்வவந்தகாலத்தில் மனதில்மகிழ்ச்சியை வை
க்கக்கூடாது. தாழ்வவந்ததென்று வருந்தவுங்கூடாது. இதுமே
லானோசெய்கை. ஊழ்வலியால்வரும் செய்கைகளை யாரால்
விலக்கலாம். ஏழையாயிருந்தவர்கள் உடனே சிவிகையிலேற
தக்க செலவவானகளாதலை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா ' எ - று.

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

பருப்பதங்கள் போனிறைந் திடுவமணிப் பலன்க
ளைக் கொடுத்தாலும், விருப்பநீங்கிய கணவரைத்தழுவுத
ல யீணதாம் விரையார்ந்த, குருக்குச்சந்தனை குழம்பினை
யனபொடு குளிர்தர வணிந்தாலும், செருக்குமிஞ்சிய வ
றபாதந் தோழமை செப்பவுமாகாதே

(இ-ள்.) மலைகளைப்போலக் குவியல குவியலாக ஒன்பது
வகை இரத்தினங்களையும், பலகைக்கொடுத்தாலும் விருப்பமில்
லாத கணவரைக்கூடுதல வீணையாம். வாசனைபொருந்தியமிஞ்
ந்த செருக்குடைய அற்பாகன் சந்தனக்குழம்பை ஆசையோடு
குளிர்ச்சிதரப் பூசினாலும், அவர்கள் சிநேகததை வாயினால்
சொல்லவுங்கூடாது. எ - று (சஉ)

கலிநிலைத்துறை.

பெருத்திடுசெவ்வமாம் பிணிவந்துற்றிடிச்
உருததெரியாமலே யொளிமழுங்கிடும்
மருத்துளதோவெனில் வாகடத்திலே
தரித்திரமென்னுமோர் மருந்திற்றீருமே.

(இ-ள்.) ஒருவனுக்கு பெருத்த செவ்வச்செருக்கென்னு
ம், வியாதிவந்து கூடினால், உருவந்தெரியாமலே, கண்ணொளி
மழுங்கிவிடும். இதற்கு மருந்துள்ளதோவென்று ஆராயில் வயி
ததியர் கூறிய வாகடங்களிலிலை, தரித்திரமென்று சொல்ல
தக்க மருந்தினால் உடனேதீரும். எ - று. (சுங்)

அறுசீராடி யாசிரிய விருத்தம்.

அத்தியின் மலரும்வெள்ளை யாகைகொள் காக்கை
தானும், பித்தர்தம் மனமுநீறிற் பிறந்தனன் பாதந்தானு
ம், அததன்மால் பிரமதேவ னுள்ளவிடப் பட்டாலுஞ்,
சித்திரவிழியார் நெஞ்சந் தெளிந்தவ ரில்லைகண்டார்.

(இ-ள்.) அத்திரமரத்தின் பூவையும், வெள்ளைநிறங் கொ
ண்ட காக்கையையும், பயத்தியகாரா மனதையும், ஜலத்திற்பி
றந்த மச்சங்களின் பாதத்தையும், சிவன் - விஷ்ணு - பிரமதே
வன் முதலியவர்களால் அளவிடப்பட்டு ஓர்வேளை கண்டறிந்
தாலும், சித்திரதையொத்த கண்களையுடைய பெண்களின்
நெஞ்சத்தின் கருததைக்கண்டு தெளிந்தவர்கள் உலகத்தி லி
ல்லை. எ - று. (சசு)

சொல்லுவார் வார்த்தைகேட்டுத் தோழமை யிகழ்
வார்புல்லர், நல்லவர் விசாரியாமற் செய்வரோ நரிசொ
ற்கேட்டு, வல்லியும் பசுவுகூடி மாண்டதோர் கதை
யைப்போல, புல்லியொருவராலே போருமே யாவுநா
சம்.

(இ-ள்.) அற்பர்கள் பிறர் சொல்லும் வார்த்தைகளைக்கே
ட்டுச் சினேகத்தை இகழ்வார். மேலானவர்கள் நன்றாய் விசா
ரியாமல ஒன்றையும் செய்வரோ? செய்யார். ஓர் கரியினது

சொல்லைக்கேட்டு ஒருபுவியினிடத்துப்புகசேர்ந்து இறந்துபோன கதையைப்போல் அறிவீனராலே, யாவும் நாசமாய்ப்போம். இக்கதை பஞ்சதந்திரத்திலுள்ளது. ஏ - று. (சுடு)

கதலிவீரர் களத்திடைவையினும்.
குதலைவாயிற் குழவிகள்வையினும்
மதனலீலையின் மங்கையர்வையினும்
இதமுறச்செவிக் கின்பமவினையுமே.

(இ-ள்.) விருதுகளைப் பெற்ற சுததவீரர்கள் புத்தகங்கள்தினிடத்தது திட்டினாலும், மழலைச்சொற்களையுடைய குழந்தைகள் வைதாலும், மன்மதலீலாவீரோதக் கலவியில மங்கையர்கள நிந்தித்தாலும், இனிமையுறச்செவிக்கு இன்பமே உண்டாகும் ஏ - று. (சுசு)

புத்திமான் பலவானாவான் பலமுளான் புத்தியற்றால்
எத்களை வித்ததினாலு மிடறது வாகேதீநா
மற்றொரு சிங்கத்தனனை வருமுயல் கூட்டிச்சென்றே
உற்றதோர் கிணற்றிற்சாயல் காட்டிய வுலமைபோலே.

(இ-ள்.) ஓர் சிங்கத்தை ஒருமுயல் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஓர் கிணற்றில் அதன் சாயலைக்காட்டிக்கொன்ற உலமைகத்தைபோல, அவ்வளவு வீரத்தனமையுள்ளவனும், புத்தியிலலாவிடில எந்தவித்ததினாலும், அவனுக்குத் துன்பமேவருது சேரும. ஆதலால் பத்தியுள்ளவனே பலவான். இதிற்குறித்த கதை பஞ்சதந்திரத்திலுள்ளது. ஏ - று. (சுஎ)

மானமுள்ளோர் கடனனோர் மயிரறினாயிர் வாழா
த, கரணுகவரிமான் போற்கனம பெறுபுகழே பூண
பார், மானமொன் றிலலாதாமு மழுங்கலாய்ச் சவங்க
லாகி, ஈனமாங்கழுதைக் கொப்பா யிருப்பனொ றுணாக்
கலாமே.

(இ-ள்) தன்னிடத்துள்ள ஓர் மயிர் அறந்தாலும் உயிராவிடுகின்ற கவரிமானைப்போல்மானமுள்ளவர்கள் எப்பொழுதும்

புகழையே விரும்புவார்கள். மானமில்லாதவர் புத்திமழுங்
 "வெங்கலாதி யீனமடைந்த கழுதைக்கொப்பாய் இருப்பா.

கலிவிருத்தம்.

கழுதைகாவெனக் கண்டுநின் ருடியவலகை
 தொழுதுமீன்மெக் கழுதையைத்துதுசெய்வதுதான்
 பழுதிலாநாமககார் நிகராமெனப்பகரு
 முழுதுழைடனாழைடா கொண்டாடியமுறைபோல

(இ-ள.) அறிவில்லாதமூடாகளை, அவரினுந்தாழ்ந்த முழு
 மூடாகளை கொண்டாடிப்புகழுவது எவ்வாறெனில், ஒருகழுதை
 காவெனதுகத்தி யதைப்பார்த்து, அதற்கிசைய நின்றாடிய ஓர்
 பிசு சதிரும்பவும் அபசம காந்தபததை வணங்கித் துதிசெய்ய
 உது குற்றமில்லாகுமலையுடைய நமக்கு ஒப்பானவர்கள் யா
 ரெனச் சொலவதுபோலிருக்கும். எ - று. (சுஉ)

அசுரரடி யாசிரிய விருத்தம்

அசுரரஞ் செய்வாராகி லறிவொடு புகழுமுண்டாம்
 ஆசார சன்மையான வவனிழிற நேவராவா
 ஆசாரஞ் செய்வாராகி லறிவொடு புகழுமற்றப
 பேசார்போற பேச்சுமாகிப் பிணியொடு நாடுவீழ்வார்.

(இ-ள.) ஒழுக்கந்தவறாது செய்வாராகில் (சுவற்கு) நம்
 ஸ்ரீரண, தோடு புகழுமுண்டாம், அவ்வொழுக்கமே நன்மை
 யாய் அதிகரிக்குமாகில் அவரோ உலகத்தில் தெய்வமாவா, ஓழு
 க்கந்தவறவாராகில் அறிவோடு நல்லகீர்த்தியுமற்ற, ஊமையா
 போல பேசுவாராகி, இடமையிற்பிணியாலுழன்று மறுமையில்
 நரகத்தையடைவார்கள். எ - று. (ரு0)

செலவமவந் துறறபோது தெய்வமுஞ் சிறிதுபே
 ணர், சோலவதை யறிந்துசொல்லா சுற்றமுந் துணை
 யுமபேணா, வெவவதே கருமமல்லா வெய்பதை வலி
 தென்மெண்ணார், வலவீனை வினையும்பாரார் மண்ணின்
 மேல வாழுமாந்தர்.

(இ-ள்.) உலகத்தில்வாரும் மானிடர்க்குச் செல்வமானது மிகுதியாய்வந்து சேர்ந்தபொழுது கொஞ்சமேனும் செய்வதையும் கருதார். சொல்லுகின்றதைக் கேட்டுப் பதிலுஞ் சொல்லார், பந்துமித்திரர்களுயும் கவனியார். எக்காரியத்திலும், ஜெயத்தையே கருமமாகக் கருதுவாரோயல்லாமல், வெவ்வித பணவனுடைய கவிமையை யெண்ணார்கள். வலியபாவ வினாவையும் பாரார்கன். ஏ - று. (௫௧)

யானையைச்சலந்தனி விழுத்தவக்கரா
பூனையைககரைதனிற் பிடிக்கப்பேர்குமோ
தானையுந்தலைநாந் தலம்விட்டேகினா
சேனையுஞ்செல்வமுந் தியங்குவார்களே.

(இ-ள்.) ஜலத்திலிருந்து ஒர்பெரிய மதயானையைக்கடித்திழுந்த முதலையானது களையிலுள்ள ஒருபூனையைப் பிடிக்கக் களையிற்செல்லமாட்டாது. அதுபோல அரசார்களும், சதாரங்க சேனையுடன் தங்களிருப்பிடமவிட்டிச் சென்றால், செவ்வியருந்த சேனையுடன் தியங்குவார்கள். ஏ - று. (௫௨)

மொண்டநற கலைகளோடுங் குணமிலாத கோதை
மாரை, கண்டினிள் டிருப்பகலாற கணவிலும் புல்ல
வொண்ணா, துண்டென மதுவையுண்ண வொவியபூ
னில விழ்ச்ச, வண்டினம் பட்டபாமி மனிதரும் பரிவர்
தாழே.

(இ-ள்.) கல்லசாத்திரப்பயிற்சியும், கற்குணமுயில்லாத மன கையாக்கைக் கண்ணால் நிதானித்துப்பார்த்து அவர்களை விலக்கிவெளிகேடுமெய்லாமல், கணவிலையிலுஞ் சேரவொண்ணாது, சேருவரேல் எழுதிய சித்திரமாகிய தாமனாயில் சேனுண்டென்று வீழ்ந்துவருந்திய வண்டிகூட்டங்கள் படும்பாடி அவர்களும் அடைவார்கள். ஏ - று. (௫௩)

மயிலுரையில் செங்காலன்னம் வண்டிகண்ணாடி பன்றி,
அயிலெயிற் தரவுதிருந் ளாதவனாழி கொக்கே,

யெரும்விண்கமலம் பன்முன் றுறுகுணமுடையோர் தம்மை, இயலுறு புஷியோபோற்று மீசனென் றெண்ணலாமே.

(இ-ள்.) மயில், சூயில், சிவந்தகால்களையுடைய அன்னம், வண்டு, கணனாடி, பன்றி, கூர்மைபொருந்திய பற்களையுடைய பாம்பு, சந்திரன், சூரியன், சமுத்திரம், கொக்கு, உயர்ந்த ஆகாயம், தாமரை, இரத்தப்பதின்மூன்று பொருள்களினிடத்து முள்ள குணங்களை வகித்தவர்களை, உலகத்தவரெல்லாம் போற்றுமாசனென்று சொல்லலாம். ஏ - று. இவைகளின் குணங்களை விரிககிறபெருகும், ஆசிரியர்களிடத்துக் கேட்டுணாக. (1)

பொருளிலாகக்கூயினார் செருக்குமாண்மையும்

பொருளிலாவறிஞராம் பொறியடக்குமும்

அருளிலாவறிஞாத மௌனநாசமுங்

கருவிலாமங்கையர் கற்புமொக்குமால்

(இ-ள்.) செளவிலலாத கல்வியாளர்களுடைய அகங்காரமும், மனோ ஊக்கமும், பொருளிலலாத தரித்திரர்களுடைய, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்ற ஐம்பொறிகளினிடக்கமும், அருளில்லாத ஞானிகளின் மவுனநாசமும், மகப்பேறில்லாத மனங்கடாகள் கற்பும், ஆகிய இவைகள் ஒன்றாகக்கூனறுக்கமாகும். ஏ - று. (10)

மங்குலமபதி ஞாயிரமயோசனை மயிலகணி நடமாடும், தங்குபானுதா ஞாயிரமயோசனை தாமரைமுதமவள்ளுநம், திங்களா நவற கரட்டியோசனையுறச் சிறந்திடு மரக்காம்பு, எங்குணையினு மன்பராயிருப்பவ ரிதயமநிடதகலாரே.

(இ-ள்.) ஐம்பதினாயிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள மேகத்தை சக்கண்டு, மயிலநடனம்பண்ணும், ஞானாயிரம்யோசனை தூரத்திலுள்ள சூரியனைக்கண்டு தாமரை முகமலாச்சியைக்காட்டிம இருதூறாயிரம் யோசனை தூரத்திலுள்ள சந்திரனைக் கண்டு

செவ்வல்லிமலர்ந்து சிறப்பையடையும். எவ்வளவுதூரத்திலிருப்பாராயினும் அன்பராயிருப்பவா, இருதயத்தைவிட்டு அகலார்கள். எ - று. (௫௬)

சந்திரனிலலாவானத் தாமரையிலலாப்பொய்கை
மந்திரியிலலாவின நன் மதகரியிலலாச்சேனை,
சந்திராபுலவரிலலாத் தொலசபைசுகரியிவாழ்வு
தந்திகளிலலாவினை தனமில்லாமங்கைபோலாம.

(இ-ள்) சந்திரனில்லாத ஆகாயம், தாமரையிலலாத தடாகம், மந்திரியிலலாத அரசன், மலைபோலும் மதயானையில்லாத சேனைகள், அழகிய வித்வான்சுளரிலலாதசபை, மக்களிலலாதவாழ்க்கை, தந்தி நரம்பில்லாதவினை, யிவையாவும், இரண்டு ஸதனங்களுமில்லாத மங்கையா சுகமபோல வீணாகும் ( )

குறாகடலவறுமையுங் குறத்தியுணமையும்
நனாயறமாநுகை யுண்டிளமைநண்ணலும்
வினாசெறிசுழலினுள் வேசையாசையும்
அனாயரன்பமைவது மைந்துமிலையே.

(இ-ள்) சபதிக்கா நின்ற சமுத்திரத்திற்குச் சலதரித்திரமும், (சிருகுந்தொழிற்கற்ற) குறத்திகளின் சத்தியமும், நனாதனைதனமபடி அவிழ்தமுண்டு பாலபரநவமடைதலும், வாசனை செறிந்த சுந்தலையுடைய வேசியாகளுககு ஒருவர் மேலுணமையான ஆசையுண்டாதலும், அரசர்கள் ஒருவரிடத்திலநீங்காத அன்புடையவராயிருத்தலும், ஆகிய இவை ஐந்தாமுடையதற்கரிது. எ - று. (௫௭)

முடவனை மூர்க்கன்கொன்றால் மூர்க்கனை முனிகா
வ்நொல்லும், மடவனை வலியானகொன்றால் மறவிதா
னவனைக்கொல்லும், கடவனை முலைமாகோரித் தரணியி
லுள்ளோர்க்கெல்லா, மடவனை யடிதககோலும் வலிய
னை யடிக்குங்கண்டாய்.

(இ-ள்) முடவனை அகங்காரகுணமுள்ள மூர்க்கன் கொன்றால், அம்மூர்க்கனை அவனிலும் அதிக கோபமுடைய

ஒருவன் கொல்லுவான். அறிவில்லாத ஏழையவனவன் கொல்வானாகில், அங்னை இயமன்கொல்வான். விசாலிதத, மலைபோல மூலையுடையவனே, ஏழையை அடித்தகோலே பலவானையும், அடிக்கும் என்றறிவாயாக. ௭ - று. (௫௬)

பொருளிலார்க் கின்பமில்லை புண்ணிய மில்லையென்று
மருளிய கீர்த்தியில்லை மைன்கறிற் பெருமையிலலை
கருதிய கருமமில்லை கதிபெற வழியுமில்லை
பெருசிலக் கனிற்சஞ்சாரப் பிரேதமாய்க் திரிசுவாரே.

(இ-ள்) பொருளில்லாதவருக்கு, இன்பம், புண்ணியம், பொருந்திய கீர்த்தி, மககளாற்பெருமை, நினைத்தபடி முடிக்கு ம வலமை, மோட்சமடையும் வழி, இவைகள் கிடையா. அகாபெருதத உலகத்திலடக்குந்தன்மையுள்ள பிணமென்று சொல்லுமபடித் திரிவார்கள். ௭ - று. (௬௦)

தூம்பினிற புதைத்தகல்லுந் துகளன்றிச் சுடர்
கொடாது, பாம்புக்குப் பால்வார்த்தென்றும் பழகினு
நன்மைதாரா, வேம்புக்குத் தேன்வார்த்தாலும் வேபபி
லைக கசப்புமாறு, தாம்பலதூல் கற்றாலுந் துற்சனர் தக்
கோராகார.

(இ-ள்.) வழியில் பலபேர்மிதிக்கும்படி, புதைத்தகல்லா
யிருந்தாலுந் தேய்ந்து கனங்கமினறிப் பிரகாசத்தைக் கொடா
து. பாம்புக்குப்பால்வார்த்ததுத் தினாதோறும், அதனுடன் ப
ழகிவந்தாலும், நன்மையைத்தராது வேம்புக்குத்தேனைவார்த
து வளத்தாலும், அதின் கசப்புமாறுது. துற்சனாகன் பலது
லைக்கற்றாலும் நல்லோராகார் ௭ - று. (௬௧)

கலலாத மாந்தரையுங் கடுங்கோபத் துடைகளையுங்
காலநதேர்ந்து, சொல்லாதவமைச்சரையுந் துயாக்குகவா
த் தேவரையுஞ் சுருதிநூலில், வல்லாவந்தனர் தமையு
ன்கொண்டவனோ டெந்நாளும் வலதுபேசி, கலலாப்போ
லருகருக்கு மனைவியையு மொருநாளு நம்பொணுக.

(இ-ன்) கன்னியில்லாத மனிதர்களையும், மிகுந்தகோபமுள்ள அரசர்களையும், வருங்காலமறிந்து சொல்லாத மந்திரிகளையும், துன்பம்வந்தவிடத்து உதவிசெய்யாத தெய்வங்களையும், வேதநூலில்வல்லவரல்லாத பிராமணர்களையும், கணங்கோடெத்தநாளிலும் வல்லமைபேசி நல்லவர்களைப்போல அருகிலிருக்கும் மனைவியையும், ஒரு நாளும் கம்பக்கூடாது. எ - று. தேளது தீயில்வீழ்ந்தாற் செத்திடா தெடுத்தபேராமீளவே கொடுக்கினாலே மெய்யுரக் கொட்டிலேபோல என்னம் பேசுகதீவகுற் றிரப்பதை யெதிர்கண்டாலுங்கோனினர் தமக்குநன்மை செய்வது குற்றமாமே.

(இ-ன்) தேளானது நெருப்பிலவீழ்ந்தால் இறந்துபோமென்று கருதி எதேதவரைக் கொடுக்கினாலே துன்பமுறும்படி கொட்டுதல்போல, கேலிகன்பேசி பலவிதத் தீவகுகளைக் கொண்டு இருப்பதை நேராகப்பார்த்தும், உலகத்தில கோளுடையவர்க்கு நன்மைசெய்தாலகுற்றமே உண்டாகும். ( )

அறிவுளோர் தமக்குள்ளு மரசநுந் தொழுதுவாழ்வார், நிறையொடு புனியினுள்ளோர் நேசமாய் வணக்கஞ்செய்வார், அறிவுளோர் தமக்கும்பாதேர ரசடது வருமேயாகில், வெறியமென் றிகழாரென்று மேதினியுள்ளோர்தாமே.

(இ-ன்) அறிவுடையவர்களுக்கு அரசரும் வணக்கிவாழ்வார்கள். உலகத்தவர்களும் உண்மையான நேசத்தோடு பணிதல்செய்வார்கள். அவர்க்குயாதேனுநீ ஓர் குற்றம்நேரிட்டாலும், வெறுக்கத்தக்கவரென்று இகழ்ச்சிசெய்யார். இவ்வுலகினர் செய்கை இத்தன்மையதாம். எ - று. (சுசு)

குருவுப தேசமாதர் கூடியவன்பந் தன்பால்
மருவிய நிபாயங்கல்வி வயதுதான் செய்ததன்மம்
அரியமந் திரம்விசார மாண்டையிங் கிலைகளெல்லாம்
ஒருவருந்தெரியவொண்ணு துணாத்திடி எழிநதுபோமே.

(இ-ள்.) ஆசிரியாசெய்த உபதேசம், ஸ்திரியினிடத் தன பவித்த இன்பம், தன்னிடத்துப்பொருந்திய நியாயம், கலவி, ஆயுள், தனஞ்செய்ததருமம், அரிதாகிய மந்திரம், துன்பம், வலலமை, இவைகளெல்லாம், ஒருவருக்குத் தெரியக்கூடாது. வெளிவிழி அழிந்துபோம். ஏ - று. (௬௫)

இக்கிருவ வறுமைபாதி யேற்றவர்க்கிசைந்த செ ல்வங், கொடுப்பதே மிகவுந்நு குற்றமேயின்றி வாழ வார், தரிசுததை விலக்கினோகருத் தகக்கோய் பிணிக ளாகி, உடுக்கவே யுடைமின்றி யுண்சோறும் வெல்ல மாமே.

(இ-ள்.) துன்பமடைந்து தரித்திரத்தால் பாசிப்பவர்க்கு மனமகழப்பொருள்கள (கொடுக்கின்றவரைத்) தடுத்து விலக ற்வென்றவர்களுக்கும் தருதியான துன்பநகரத்தக்க பிணியுண டாகி உடுக்கத் துணியுமின்றி சாப்பிடுதற்குரிய அன்னமும் கி டையாமல் வெல்லம்போலருமையாகும். ஏ - று. (௬௬)

மெய்யதைச் சொல்வாராகில் விளங்கிடு மேலுநன்மை வையக மதனைகொள்வார் மனிகரிற் தேவராவார பொய்யதைச் சொல்வாராகிற பேசன மறப்பமாகும் நொய்யரிசி யர்களென்று நோக்கிடை ரறிவுளேரே.

(இ-ள்) மெய்சொல்வோரிடத்து நன்மையே விளங்கும் உலகத்தவரும் அவருடைய வார்த்தைகளை ஒப்புக்கொள்வார்கள. மானிடரில் அவரோதெய்வமாவார். பொய்பேசுபவரிடத்து உணவும் அற்பமாம். நொய்யரிசி கொதிதாளாதென்னும் பழ மொழிப்போலப் பெருநன்மை யுடையவாகனல்லவென்று ம திதது அறிவுடையோர்களும், அவரைப்பாரார்கன். ஏ - று. ( )

தந்தையுடாதட்டினவன் றுயுராயிகழ்ந்தோன் அந்தமுறுதேசிகர்த மாணையமறந்தோன் சந்தமுறுவேதநெறி தாண்டினவன்நால்வர் செந்தழவின்வாயினிடை சேர்வதுமெய்கண்டர்,

(இ-ள்.) தகப்பன்சொல்லைத் தள்ளிகடந்தவன், தாய்வா
ந்தையைஇகழ்ச்சிசெய்தவன், அழகிய குருவினுகுஞையைமற
ந்தவன், சந்தமுள்ள வேதநெறிகளைக்கடந்தவனாகியஇந்நால்வரு
ம, சிவந்த அக்கினிவாயின கண்ணடைவது உண்மையென்ற
றியக்கடவீராக. எ - று. (௬௮)

நாரிகள் வழக்கதாமி னெவற்றிற் துரைத்தாசுத்தத்
ஏரிபோற் பெருகமண்மே விருகணும விளங்குவாழ்வார்
ஒரமே சொல்வாராகி லேரங்கிய கீழையுமாண்டு
தீரவே கண்களொண்டுந தெரியாமல் மாழ்துவாரே.

(இ-ள்.) ஏழைப்பெண்கள் முறையிட்ட வழக்குகளாயிரு
ககினும் நெநிலமையறிந்து நியாயமசொல்பவரோ பரிசுத்தா.
அவர்கள் பெரியதடாகம்போல பெருகியுமியின்மேல் இரண்டு
கண்ணும் பிரகாசித்துவாழுவார்கள். பட்சபாதமாயச சொல்லு
வரேல அவர்கள் சுற்றமுமிழந்து இருவழிகளுநதெரியாத குரு
டைய மயங்கிவருகதுவார்கள். எ - று. (௬௯)

மூலநலங்கூறல்.

அப்புறச் சிவந்தவாயா யேபஞ்சணையின் மீதில்
ஒப்புறக் கணவனோடே யோலிலை செய்யுமபோது
கற்பகஞ் சோநகமார்பிற் கனதனமிரண்டுந தைதநே
அப்புறமுருவிற்தென்றேயங்கையாற்றடவிப்பாத்தாள்.

(இ-ள்.) பவளம்போன்ற சிவந்த வாயையுடையவன், புரி
சுத்தமான பஞ்சணையின்பேரில் தன்கணவனோடு ஒப்பற ஒரு
வகைககலவி செய்யுங்காலத்தில, பாதாரகமனமென்பதை சற
றும நினைவாத தன்னாயகனது மார்பில்பருத்த தனமூலைகளிர
ண்டுநதைத்துப் பின்புறம் ஊடுருவிப்போய்விட்டதென்று த
ன்னழகிய கைகளால் தடவிப்பாத்தாள். எ - று. (௭0)

ஏரிநீர்நிறைந்தபோது கிருந்தனபட்சியெல்லா
மாரிநீர்மறுததபோது வந்ததினிருப்பதுண்டோ

பாரிணையாளும்வேந்தன் பட்சமுமறந்தபோதே
யாருமேநிலையில்லாம லவரஸோகுவாரே.

(இ-ள்.) தடாகத்தில் ஜலமிருக்கும்போது பக்ஷிகளெல்லாம் வந்து கூடியிருந்தன. அந்நீாவற்றியபோது பக்ஷிகள் அங்கு இருப்பதுண்டோ? அதுபோல உலகத்தையாளும் அரசன் பக்ஷத்தை மறந்தபோது ஒருவரும் நிலையிலலாமல் அவரவர்களுள் பக்ஷமுள்ள விடந்தேடிச் செல்வார்கள். ஏ - ஹ. (௭௧)

சுந்தக்கழிநெடில் விருத்தம்

மண்ணாசட்டி கரகதேநதி மறநாய்கெளவுங் காவிரையர், அண்ணாந்தேங்கி யிருப்பாரை யறிந்கோமறிந்தோ மம்மம்மா, பண்ணர்மொழியார் பாலடிசில்பைம்பொற கலத்திற்பரிந்துட்ட, உண்ணாநின்ற போனொருவர்க் குதவாமாந்த ரிவர்தாமே.

(இ-ள்) கையில மண்சட்டியேநதி மறநாய்கெளவும், ஸட்சணமுடைய காலுள்ளவராய் என்கு அனைங் கிடைகருமோ வென்று என்கி யண்ணந்திருக்கின்றவர்களை ஆம்மம்மா? கண்டோம்! கண்டோம்!! அவரையானில் இராகம்போன்ற வார்த்தையை யுடைய ழுமன்கையர்கள் பொன்கலத்திற்பாலொடு கலந்த அன்னத்தைசமிக அன்போடு ஊட்ட உண்ணாஞ்சமையத்தில் ஒருவருக்கும் கொடாத உலுத்தர்களே. ஏ - ஹ. (௭௨)

மண்டலத் தோர்கள்செய்த பாவமன்னவரைச் சேருந், திண்டிறன் மன்னர்செய்த தீங்குமந்திரியைச் சேருந், தொண்டர்கள் செய்ததோஷந்தொடர்ந்துதங் குருவைச்சேருந், கண்டன மொழியாள்செய்த கன்மமும் கணவர்க்காமே.

(இ-ள்.) உலகத்தவர்கள் செய்தபாவம், அரசர்களைச் சாரும், வலிமையுள்ள அரசர்கள் செய்ததிமை, அமைச்சரைச்சே

ரும், அடியார்கள்செய்த குற்றம் தன் ஆசிரியனைப்பற்றும், கற்
கண்டுபோலும், மொழியையுடைய மனகையாகன் செய்தபாவ
ம புருடர்களுக்காகும். ஏ - று. (௭௩)

கற்குண முடையவேகதை நயந்துசேவித்த லொ
ன்று, பொறபுடைமகளிரோடு பொருந்தியே வாழ்நலொ
னறு, பற்பலரோடு நன்னூல பகரநதுவா சித்தலொன்று,
சொற்பெறு மிவைவண்முன்று மிமமையிற் சுவர்க்கந்தா
னே.

(இ-ள்.) நல்லகுணமுடைய ராஜர்களை விரும்பி தரிசித்த
லும், அழகுடைய ஸ்ரீகளோடு கூடிவாழ்தலும், கலவிமான்களா
ன நல்லாசிரியனையடுத்து தன்னைப்பொத்த மாணாக்கர் பலரோ
டும. நலவதூலகளைக்கேட்டுச் சந்தேகமறப்பயின்று கற்றுக்கொ
ள்ளுதலுமாகிய இந்த மூன்றுகாரியங்களும், இக்கத்தில் அனுப
விககததக்க சுவர்க்கப்போகங்களாம். ஏ - று. (௭௪)

கிட்டையிலே யிருந்துமனத துறவடைந்த பெரி
யோர்க ணிமலன்றுளைக், கிட்டையிலே தொடுத்தமுத
தி பெறுமளவும் பெரியசுகங் கிடைக்குங்காம, வெட்
டையிலே மதிமயங்கிச் சிறுவருக்கு மணம்பேசி விருந்
பித்தாவி, கட்டையிலே தொடுத்தநடுக் கட்டையிலே
கிடத்துமட்டுங் கவலைதானே.

(இ-ள்.) சதாநிட்டைபுரிந்து பற்றுநீங்கி, மனதின்கண்
துறவடைந்த பெரியோர்களெல்லாம் பாமபதியின்ப பததைத்து
திக்க கிடைத்ததுமுதல், மோட்சத்தை அடையுமவராயில்,
பெரிதான ஆனந்தத்தை அடைவார்கள். கன்னியர்களு காம
மெனனும், வெப்பத்திலே புததமயங்கிக் கிடப்பவர்களுள்
ல்லாம் சிறுமியாக்கு விவாகமுறைபேசி விருப்பத்தோடு தாலிகட்டு
வது முதல சுககாட்டி லடுக்கிய கட்டைகளின் நமேசதியில்
கொண்டுபோய் வைக்கும், வரையில, துன்பமே யனுபவிப்பா
ர்கள். ஏ - று. (௭௫)

தலைவன் வருந்தல்.

அன்னம் பழித்த நடையாமெப்பழித்த விழியமுதம் பழித்தமொழிகள். பொன்னம் பெருத்தமுலை சன்னநக கறுத்தகுழல் புன்னணிசிறுத்த விடைபெண், நென்னென் ன் சுருக்கவவ டன்னெஞ்சுநற்றகலை யென்னென்றுனா ப் பதினிஞ்ஞை, சின்னஞ் சிறுக்கியவள் விலலங்கமிட்டப டி தெய்வங்களுந் கபயமே.

(இ-ள.) அனதைதை இகழ்ந்த நடையையும், விஷத்தை நீந்தித்த கண்களையும், அமிரதத்தைப் பழித்த சொற்களையும், பொன்போலும் தேமற்படாநது பஞ்சதமூலைகளையும், கருநிற மாக இருண்ட கூந்தலினையும், கண்டவாகள அதிதுட்பமென று மதிக்கும்படி மிகவுஞ்சிறுத்த இடையினையுமுடைய பெண்ணாவன், எனதுமனதை உருக்க அவள் தனநெஞ்சிற கற்றுக கொடை சாததிரவல்லபத்தை இனி நானென்னென்று சொ லலுவேன், அச்சிறுக்கியால நேரிட்டவிலலங்கங்களுக்குத் தெ ய்வத்தை நோக்கி முறையிடுவதன்றி யென்னாலசெய்யத் தக்க கியாது. எ - று. (எசு)

எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆவீனமழைபொழிய இவ்விவீழ அகநாடியாண மெய்நோவ அடிமைசால், மாவீரமபுலாவதென விதை கொண்டோட வழியிலே கடனகாரா மறித்துக்கொள்ள க, கோவேந்தருமுதுண்ட கடமைகேட்கக் குருக்கள்வந து தட்சணைக்குக் குறுக்கேநிற்கப், பாவாணர் கவிபாடிப் பரிசுகேட்கப் பாவிகளன படுநதுயரம் பாராக்கொணா னே.

(இ-ள.) பசுகன்றைப்பெற மழைவிடாதுபெய்ய, வீடு இ டிந்து விழ, வீட்டுக்குரியமனைவி கொழ்பவேதனைப்பட வேலை யாள் இறக்க, ஈரங்காய்ந்துவீடுகின்றதென்று விதைக்க விதை

கொண்டு ஓட, அநதவழியிலே கடன்காரர் மறித்துக்கொள்ள, அச்சமயத்தில், வேளாண்மைசெய்து சாப்பிட்டபூமிகளின் தீரையை, தலைமையான அரசர்கேட்க, அதுகாலை குருக்களான வரும் குறுக்கேநின்று தட்சணிகேட்க, கவிகளைப்பாடி விதது வான்கள் சன்மானஞ் செய்யும்படிவினவ, பாவிமகன் அடையு மதுன்பம் பராககச்சகிக்காது. ௭ - று. (௭௭)

அறுசீராடி யாசிரிய விருத்தம்.

தாய்பகை பிறர்நட்பாகில தநகையும் நுணவானாகி ல், வாய்பகை மனைவியாரு மாவழகுபறபோது, பேயப கை பிள்ளைதானும் பெருமைநூல கல்வாவிடடால், சே ய்பகை யொருவாககாகு மென்றனர் தெளிந்த நூலோ

(இ-ள்.) பிறருக்கு அனுகூலமாகவும் தனக்குப் பகையா கவுமிருக்கின்ற மாதாவும், அதிகக்கடன்பட்ட பிதாவும், மிகு மத ஆழ்ந்துள்ளவளாய்த (தனக்குவந்த) மனைவியும், பெருமையான சாஸ்திரங்களைக் கற்றுக்கொள்ளாதபிள்ளையும், ஒருவனுக்குகி டைக்குமாகில, அவன் யாவருக்கும் பகையுடையவனென்றே நன்றாய் அறிந்த கிரந்தகாந்தாகள சொல்வார்கள். ௭ - று. (1)

நிலைதளந்நிட்டட்போது நினைலகதுறவுமில்லை -
சலமி நகதகன்றபோது தாமரைக்கருக்கனகூற்றம்
பல்லன்மெறியுமபோது பற்றுதிகுறவாங்காற்று
மெல்லவதுள்ள கதேயாகில மீணடுமககாற்றேகூற்றாய்

(இ-ள்.) நீர் நிறைந்த தடாகத்திலுள்ள தாமரைப் புஷ்ப ப திறகு அக்கால, தில் சினேகஞ்சிறுந்த சூரியனே, நீர்வற்றி யகாலத்தில் ஆத்தாமரைக்கருக்கதுருவாய் நாசஞ்செய்வான் ஆடாந்த பெருங்காடுகள் தீப்பற்றியெறியும்போது அப்பெரு நெருப்புக்கு வாயுவாகிய காற்றாகவியாக நிற்கும். அவ்விதநெ ருப்பு தன்னளவிற் சுருங்கி யொருதீபத்தனவாய் நின்றபோது அக்காற்றே அத்தீபத்திற்கு யமனாகும். அதுபோல, செவ்வம் ஸ்றைந்தகாலத்தில் நெருங்கிய உறவினராயிருந்தவர்களும், அ து தவறியகாலத்தில். பாதுத்துவநீங்கிப் பகைவராவார்கள்.

மடுத்தபா வாணர்தககோர் மறையவிரப் போர்
கெல்லாக், கொடுத்துயார் வறுமையுற்றார் கொடாதுவா
ழக தவரார்மண்மேல், எடுத்தகாடுண்ட நீருமெடாதகா
ட்டகத்து நீரு, மடுத்தகோடையிலே வற்றியல்ல திற
பெருகுந தானே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய வித்வான்கள், மேலானவாகள், வே
தியர்கள், யாசிப்போர்கள், இவர்களுக்குக் கொடுத்தினால் யா
தரித்திரந்தையடைந்தார்கள். கொடாமல பூமிமேலிருந்து
யார் வாழ்ந்தார்கள் நாட்டில யாவரும் எடுத்துண்ணத்தக்கத
தடாகஜலமும், ஒருவரும் எடுத்துண்ணாத காட்டினிடத்தின்
கிரீரும், பொருந்திய கோடைகாலத்தில் வறறியும் (கா கா
லத்தில்) ஜலம் நிறைந்தும்பெருகும்லலவா. எ - று. (௮0)

உணவீகப்பொருளான் முடமாகி யொருகண்ணின்
செவியிழந், வணங்குகெடுவொன்றுபுண்டு மனனு முது
கில் வயிறொட்டி, அணங்குகவிய மூபபெயதி யலவா
யோடு கழுத்தேகெடச், சுணங்கன முநிவலபின்சென்றால்
யாரைக் காமன் றுயரசெய்யான்.

(இ-ள்) வாட்டமுறறும் ஒருகால முடமாகியும், ஒருகால
ஞாட்டடைந்து, காதுபுண்டிம, நீண்டுகனையும் வாலஅறுபட்
டும், உணவின்றி வயிறுமுதுகோடொட்டியும், அழகுக்கெட்டு
முதுமை வாய்ந்தும் அகன்றவாயினையுடைய கலவடைவையர்
கழுத்திலமாட்டிக்கொண்டும், திரியும் ஆணையானதும்; ஒரு
பெண்ணையினினை காமதசாலோடித்திரியுமாகி, மறையவ
ர்களை மனமதனதுன்பஞ்செய்யான். எ - று. (௮௧)

கன்மபபாபபார் தங்களைப்படைத்துக் காகந
தை யென்செயப்படைத்தாய், துன்மதிவணிகர் தங்களை
ப்படைத்துச் சோரையென்செயப்படைத்தாய், வனம
னவகிகா தங்களைப்படைத்து வானமென்செயப் படை
த்தாய், கன்மனைதோறும் பெண்களைப்படைத்து நமனை
யென்செயப் படைத்தனையே.

(இ-ள்.) (ஒ நான்முகனே?) கருங்கல்லைப்போன்ற நெஞ்
சத்தையுடைய பிராமணரைப்படைத்திருந்தும் காகத்தையும்,
துற்புத்தியுள்ள வணிகரைப் படைத்திருந்தும் திருடர்களையும்
வலிய நெஞ்சத்தையுடைய வடுகரைப்படைத்திருந்தும் எமனை
யும், மாறாகயாதுகாரணத்துக்காக படைப்பித்தாய். எ - று. ()

உண்ணல்பூசுஞ்ஞெஞ் சுவத்தலொப்பனை
பண்ணலெல்லாமவர் பார்க்கவேயன்றோ
யண்ணலதன்பிள்ளினை யறிந்ததுநேதோழி
மண்ணவநதனையிது மடமையாகுமால்.

(இ-ள்.) எனனுயிர்ப்பாங்கியே? உலகத்தில் கற்பிற்சிற்
த பெண்கள், மதுரமான ஆகாரங்களை யுட்கொள்ளாதலும், பரி
மனயிருந்த புட்பங்களைமுடித்தலும், மனமகிழ்ச்சி முகமலாபி
களிடமுடித்தலும், மற்றும பலவிதமான திவ்யவஸ்திராபரண
ங்களால் தன்னை யலங்கரித்துக் கொள்ளுதலுமாயி இவைக
ளெல்லாம், தந்தங்கணவர்கள்கண்டு களிப்பதற்காகவே யல்ல
வோ? (ஆவ்வாறிருக்க) பெருமையிறசிற்ந்த வெண்து நாயகன
தற்சமயம் என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருப்ப துன்குத தெரிந்திருந
தும், என்னை யலங்காரஞ்செய்வதற்காக, நீவந்தது உன்னடி
யாமையினுல்லலவா? எ - று. (௩௬)

கோளரி யடர்ந்தகாட்டிற் குறங்கிலவைத் தழுத
முட்டித், கோளினிற ஹாகுகவைகதுச சுமநதுபேறுவள
ர்தக, ஆளனைக் கிணற்றிற்றள்ளி யழகலாமுட வறசோந
தாள், காளநோ கண்ணினுறைக கனவிலும நம்பொனா
தே.

(இ-ள்.) வெவ்விய சிங்கங்கள் வாழுவ கானகத்தில், து
டையி லிருத்தியனனமுட்டித், கோளிறறாக்கிசுமநது அன
பாகவளர்தது வந்த புருடனையும் கிணற்றிற்றள்ளி, ஓரழகில
லாத முடவனை ஒருததிகுடினான். ஆதலால் விடந்துககொப்
பான கண்ணுடையவரை கனவிலும நம்பத்தகாது. எ - று.

சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுடனே யர
வப், பாய்கொண்டா ரும்பணியும் பட்டிச் சுரத்தானே,
நோய்கொண்டா லுங்கொளலாம் நூறுவய தாமளவும்,
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகா

(இ-ள்.) சிவந்த நிறத்தைக்கொண்டு விளங்குந்தாமமாமல
ரிலுள்ள பிரமதேவனும், ஆதிசேடனைப் பாயலாகக்கொண்ட
மகாவிஷ்ணுவும், வணங்கித்துதிக்கும்படியாகத், திருப்பட்டிச்
சுரத்தலத்தில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே (ஒருவன்) நூறு
வயதளவும் வியாதியையும் கொள்ளலாம், பேயையும் கொள்ள
லாம், பெண்களைக்கொள்ளல் ஆகாது. ஏ - று. (அரு)

கஸ்தூரிமுதலிய

வாசனைவஸ்துக்களை விற்பனைசெய்பவர்,

ஒருவேடன் குடியிருப்பிற்சென்று,

தங்கள் வர்த்தகத்தைக்

காட்டியபோது

நடந்தசம்பாஷனை.

. நானமென்பது மணங்குழம் பொருளதுநாவி லுண்
பதுவேசொல், ஊனுணங்கு வேய்மடநதை யாணிவ
தாமுயா முலைத் தலைம்காட்டி, ஆனதங்கது பூசினாவி
ங்கிய தமையுமா னெனக்கேட்கக், கானவேட்டுவச் சே
ரிபிட்டகன றனாகடிமழ் விலைவாணர்.

(இ-ள்.) (வர்த்தகர்) நானமென்பது வாசனைமழும் பொ
ருளென்ன (வேடர்) நாவினால் சுவைத்துச் சாப்பிடத்தக்க ப
தார்த்தமோ சொல்லென்ன, (வர்த்தகன்) ஊனுண்பவனே
ஸ்திரீகள் விசாலித்த முலையினிடத்து அணிந்துகொள்ளும் வா
சனைதகிரவியம் என்ன, (வேடர்) அதைப்பூசில் முலைவீக்கம
அமுங்கிவிடுமோ? பெண்ணு (வர்த்தகன்) அக்கானகத்திலுள்ள
வேடர் குடியிருப்பவரிடமி நீங்கினா. ஏ - று. (அசு)

கொண்டுவிடப்படர் கருடன்வாய்க்கொடுவரிநாகம்
வீண்டநாகத்தின்வாயினில் வெகுண்டவன்றேரை
மண்டுதேனாயின் வாயினிலகப்படுவண்டு
பண்டுதேனுத ரின்பமேமானிடவீன்பம்.

(இ-ள்) கருடன்வாயினிடத தகப்பட்டு ஆகாயத்திற்கொ
ண்டுசெல்லும் நீண்டநாகமும், அந்நாகத்தின்வாயில் அகப்பட்
ட தேனாயும், அத்தேனாயின் வாயிலகப்பட்ட வண்டும், அத்த
கையவண்டானது மதுவையுண்ணும இன்பத்திற் கொப்பேயா
கும், இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதானுபவிக்கும் இன்பங்கள்.

கற்பூரப்பாத்திகட்டிக் கஸ்தூரியெருப் போட்டுக்க
மழ்நீபாயச்சிப், பொற்பூரவுள்ளியினை விதைத்தாலும
சன்குணத்தைப் பொருந்தக்காட்டும், சொற்பேதை யரு
க்கறிவிங் கினிதாகவரு மெனவே சொல்லினாலு, நற்போ
தமவாராகாங் கவர்குணமே மேலாகநடக்குந தானே.

(இ-ள்.) கற்பூரத்தால் வரப்புகளிட்டுக் கஸ்தூரியையே
எருலாகத்தூவி, வாசனைநீனாயே பாயச்சி, அழகுண்டாக, எரு
ள்ளியை அதில் நட்டுவைத்தாலும், அதின் குணத்தையே செவ்
வையாய்க் காண்பிக்கும். சொல்லத்தக்க அறிவிலலாதவர்க்கு
இனிமையான அறிவுவருமென்று எவ்வளவு சொன்னாலும், நல
ல குணமானது சற்றும் வராது. அப்போதும் அவர்கள் தியகு
ணத்தையே மேலாகக்காட்டுவர். எ - று. (அஅ)

கண்ணயப் புரைத்தல்

தண்டுலாவிய தாமரைப்பொய்கையில்
மொண்டுநீரை முகத்தருகேநதினால்
கெண்டைகெண்டையென் றக்கனையேறினால்
கெண்டைகாண்கிலள நின்றதயங்கினா.

(இ-ள்.) கொடிகளமைந்த தாமரைத்தடாகத்திலுள்ள தண்ணீரைக்கையால் முகத்து ஒருமங்கை தனமுகத்தினருகே, யேந்திப்பார்த்தான், (அதனுட்டெரிந்த) கணநிழலைப் பார்த்து கெண்டை கெண்டை, யென்று கூவிக் கொண்டே களாயி லேறிப் பார்த்தபொழுது அக்கெண்டைமீனைக்காணாமல் நின மயங்கினான். எ - று. (அக)

வருவசந்தனைக்குழம்பு பஞ்சவையுணு வலம்பெறவ மைநக்காலுஞ், சருவசந்தனை மனமுள மாசரைக சூழவ லுமராகாதே, பருவசங்கன்போற பலபலநவமணிப பைம பொனை யீசகாலுங், செருவமிஞ்சிய மானிடா நோழ மைகிட்டலு மராகாதே

(இ-ள்.) பொருந்திய சந்தனைக்குழம்பு முதலிய வாசனைத் தீரவியங்கனையும், பலவித ஈனவையுணவுகளையும், அழகுபெற சேகரித்துத் தந்தாலும், எதிலுஞ்சந்தேகாஸ்பத முண்டாக நட டுகும மாதாகனையினைதல்தகாது. மலையளவாகிய அநேக நவரத் தினங்கன அமுததிய பசியபொன்னுபாணங்களைக் கொடுத்தா லும, செருவம் மிகுதியுள்ள மனிதர்களின் சினேகம் எவ்வளவாம் கொள்ளுதல் கூடாது. எ - று. (கூடு)

தலைவிவனப்புரைத்தல்.

நிலத்தலைமீரின்முழகி நின்றவடள்ளைநேரோ
குலத்தலைமருளுநணி கூர்வனக்காளிலேக
முலைத்தலையதனைக்கண்டு முமமாகக்கரிவந்துறற
தலைத்தலைசிவகமென்றக் களிற் றண்டேகிற்றம்மா.

(இ-ள்.) பூமியினிடத்து ஜலத்தில முழுகிநின்ற ஒரு மங் கையை, கூட்டமாயிருந்த மயில்களநேரோபார்த்தது, அவள் சா யலுக்குப்பயந்து கூவென்றலறி, ஓர் சோலையிற்புதுந்தது. அவ ள்முலைச்சிகரத்தைக்கண்டு முமமதங்களைப் பொழியாநின்ற யா ள்கள் தங்களினமென்றோடிவந்து அவளிடையாகிய சிங்கத் தைக்கண்டுப்பயந்து ஒடிப்போயிற்று. எ - று. (கூக)

அற்பசந்தோஷிகளின் இயல்பைப்

பற்றிக்கூறியது.

கரியொருகிங்களாறு காணவனமுன்றுரான்றம்
இநதலைப்புற்றிலநாக மின்றுனுமினாயீதென்று
விரிதலைவேடனகையில விறகுதைநரமபைகவவி
நர்யனார்பட்டபாடு நாளைபெடுவாமாதோ

(இ-ன) ஒரு வேடன யானையினமீது பாணப்பிரயோகம்
பண்ணித் தானொரு நாகத்தாறகடியுண்டு, அநநாகத்தின் மீதே
விழுந்து யானையுந் தானும், நாகமும், இறந்துகிடக்கக் கண்ட
(ஒரு நரி) யானையோ ! ஆறுமாதத்துணவாகும். வேடனோ
முனமுநாட் பொழுதுபோகும், புறநாகமோ ! இன்னுணு
ம இனாயாகும், என்று சந்தோஷிததுக்கொண்டே விரிநதலை
யையுடைய வேடனதுகையிலுள்ள விலவின் குதைநரமபை
கடித்தமாந்திரத்தில், அது அறுநது அதனால் அந்நரி இறந்தது.
அதுபோலவே அற்பசந்தோஷிகள் வீணாகுகொண்டு துன்ப
படுவோர்கள். எ - று. (கூஉ)

பூகலத்தின் மானிடராயப் பிறப்பதரிதெனப் புக
லவர் பிறநதோர்தாமும், ஆதிமறை நூலினமுறை யரு
ள்கீர்த்தி யாங்கலங்க ளனபாய்ச்சென்று, நீதிவழுவா
தவகை வழக்குரைகது நலலொரை நேசகன்கொண்டு, கா
தவழிபேரிலார் கழுதையெனப் பாரிலுள்ளோர் கருது
வாரோ.

(இ-ள்.) உலகத்தில் மானிடராய்ப் பிறப்பதரிதெனச்சொ
ல்வார்கள். அப்படிப்பிறந்தாலும் முதன்மையான வேதசாத்தி
ரங்களின் முறைப்படி, கிருபை - புகழ், இவற்றையுடையவரா
ய் ஸ்தலயாத்தினாசெய்து நியாயந்தவறாதபடி வழக்குகள் தீர்த்
து, பெரியோர்களுக்கு வழிபாடுசெய்து, நலலவர்களென்று
காதவழித நூரமேனும் போபெற்ற இராதவர்களைக் கழுதைப்
பிறப்பெனநே யாவருமிகழுவார்கள். எ - று. (கூக)

ஆரம்பூண்ட மணிமாப்பர் வயோத்திக்கரசே யண்
 னாகேள், ஈரமிருக்க மரமிருக்க இலைகளுதிர்ந்தவாறேது,
 வாரங்கொண்டு வழக்குரைத்து மண்மேனின்று வலிபே
 சி, ஓர்ஞ்சொன்ன குடியதுபோ லுதிர்ந்துகிடக்குந் தம்
 பியரே.

(இ-ள்.) மாலையணிந்த அழகிய மாரபையுடைய அயோத்
 தியாபுரியையாளும் மகாராஜனாகிய அண்ணாவே கேட்பாயாக.
 ஈரமிருக்க மரமிருக்க அதின் இலைகளும்ட்டும் உதிர்ந்துப்போன
 காரணம் யாதென்று தம்பிரானவனகேட்க, அதற்கு அவன் பூ
 மிமேலிருந்து பாட்பாதமாய்த்தனது வல்லமையினால் வழக்கு
 ததோரது ஓர்வருசனைசெய்பவா குடிபோலஉதிர்ந்து கிடக்கின்
 றது தம்பி என்றாராததான். எ - று. (கூச)

அருச்சுமடி யாசிரிய விருத்தம்.

வல்லிபந தனைக்கண்டஞ்சி மரங்கனிலேறும் வேட
 ன், கொலவிய பசியைத்தீர்க்குதி ரட்சித்த குரங்கைக்கொ
 ன்றான், நல்லவன் றனக்குச்செய்க நலமது மிக்கதாகுமா,
 புல்லர்கடமக்குச்செய்கா லுயிர்களைப் போக்குவாரோ.

(இ-ள்.) புலியைக்கண்டு பயந்து ஓர் விருகத்திலேறியி
 ருந்த வேடனுக்கு உயிரீங்கததக்க மிகுந்த பசியைத்தீர்த்து ர
 ட்சித்த குரங்கை அவ்வேடனேனொன்றான். (ஆதலால்) நல்
 லோருக்குச்செய்த உதவிமிகுதியான நன்மையையேதரும், அ
 ற்பர்களுக்கு செய்தவுதவி செய்தவனுக்கே மிகுந்த அபாயம்
 உண்டாக்கும். எ - று. (கூரு)

இக்கதை கபோதவாக்கியத்தி லுள்ளது.

தன்மானங் குலமானந் தன்னைவநடைநதி வுயிர்த
 ங்கண்மானம், என்மானமாகிலென்ன வெல்லவருஞ்சரியெ
 னவே யெண்ணம்போந்து, நன்மானம் வைத்தெநதநாளு
 மவர் தங்களுக்கு நன்மைசெய்வேர், மன்மானியடைந்
 தோரைக் காக்கின்ற வள்ளலென வழுத்தலாமே.

(இ-ள்.) தான் பிறந்த ஜாதியபிமானம், தன்னிடம்வந்து அடைந்தவர்களுடைய உயிர் போன்றமானம், முதலியவைகளையும், தன்னுடையமானத்துக்குச் சமானமாகக்கருதி நல்ல அபிமானம்வைத்து எந்தக்காலத்திலும், நன்மை செய்யத்தக்கவர்களையாரோ? அவர்களையே! பொருந்திய மானாபிமானமுள்ளவர்கள், அப்பையமென்றடைந்தவர்களை இரட்சிக்கத்தக்க வள்ளல்களென்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (கசு)

தன்னைத்தான புகழ்வோருந் தன்குலமேபெரிதெனவே தான்சொல்வோரும், பொன்னைத்தான் நேடியறம்புரியாம லவைகாததுப் பொன்றினோடு, மின்னைப்போன்மனையானே வீட்டில்வைத்து வேசைசுகம் விரும்புவோரும், அன்னைபிதாபாவலரைப் பகைப்பாரு மறிவிலலாக் கசுடராமே.

(இ-ள்.) தன்னையே புகழ்கின்றவாகளும், தன்ஜாதியையே பெரிதென றுரைப்பவாகளும், பொருளைத்தேடி தருமஞ்செய்யாமல் புதைத்துவைத் திறப்பவாகளும், மின்னைப்போனும் (தேக்காந்தியுடைய) மனைவியை வீட்டில்வைத்துப் பரத்தையர் போகத்தை இச்சிக்கின்றவாகளும், தாய் தந்தை விடுவான்கள் முதலியோரை விரோதித்துக் கொள்பவர்களுமாகிய விவாகன், புத்தியில்லாத கீழ்மக்களாவார்கள். எ - று. (கசு)

பெண்கள் சொற்கேட்கின்ற பேயரொணுங் குணமுட்ப பேடி லாபர், முண்டைகளுக் கிணையிலலா முனைவீரர் புருடொன் மொழியொணாதே, உண்டிலக முதிர்ப்பாருள் கீர்த்தியற மின்னதெனு முணர்வேயிலலார், அண்டினவர் தமைக்கெடுப்பா ரழிவழக்கே சொலவதவரறிவுதானே.

இ-ள் மங்கையர் சொற்களைக்கேட்கின்ற பேயர்களாகிய குணங்கெட்ட பேடியனைய உலோபிகளும், விதவைகளுக்கும், ஒப்புணாக்கக்கூடாத சுத்தவீரர்களுமாகிய விவாகனையும் ஆண்டன்மையுடையவொன்ச் சொல்லக்கூடாது. உலகத்திற் பிறந்தவர்களுள், புகழும் - தருமமும், இன்னதென்று ஆராய்

ந்து அறியாதவாகனே அதேதவர்களைக் கெடுப்பவராவார், வியா
யுதைவிட்டு நியாயவிரோதமாகப் பேசுவதே அவர்கள் புத்தி
யாகும். எ - று. (கூஅ)

. பொலலாகருந் கல்விவரில் கெர்வமுண்டா மகனோ
டுபொருளுஞ் சோந்தால, சொல்லாதுஞ் சொல்லுவிடுகு
ஞ் சொற்சென்றா குடிசெடுக்காத துணிவாகண்டாய், ந
லலோக்கம் முனைகுண முண்டாகிலுநதிக ஞானமு
ண்டாய், எல்லோர்க்கு முபகாரராயிருநது பரகதியை
யெய்துவாரோ.

(இ-ள்.) துற்குணமுடையவர்களுக்குக் கல்வியுண்டாகில
கருவம் அதிகப்படும. அக்கலவியோடு செல்வமுங் கூடினால்
சொல்லாததாகத் வராததைகையுஞ் சொல்லுமபடிசெய்யும். த
னசொல் என்குஞ்செல்லத்தருநத தாயிருந்தால், குடிகளைக்கெ
டுக்கவுந துணிவாகன. நற்குணமுடையார்க்குக்கல்வி, செ
ல்வம், சொற்செல்லுதல், ஆகியஇந்தமூன்று முண்டாகில அரு
ளும ஞானமும்பெற்று யாவருக்கும் உபகாரிகளாக இருந்து மு
த்தியடைவார்கள். எ - று. (கூக)

தலைவி நலங்குடறல்.

உந்தியின் சுழியினகிழ்சே நரோமமாங் கரியநாகஞ்
சந்திரனெனவே யெண்ணிக் கையலாள் முகத்தைநோக்
மந்திர கிரிகளவியபி வழிமறிதகிடுதல்கண்டு [க
சந்திரக கயற்கணோடிச் செவிகனக குணத்ததம்மா,

(இ-ள்.) உந்திச்சுழியாகிய நாபிக்கடுத்துள்ள உரோமமா
கிய கரியநாகமானது (எனது தலைவியின்) வதனத்தைச் சந்திர
னென்று கருதிமேலநோக்க, முகங்களாகிய மந்தரமலைகனெரு
ங்கி வழியைத்தடுத்துக் கொள்ளுதலைப்பார்த்து, செவ்வரிபாந்த
கயலைப்போலுங் கண்கள ஓடி செவிகளுக்குச் சொல்லியது.

இதுவுமது.

மாகமாமேடைமீதில மங்கைகின்றலாவக்கணம், ஏ
“மாமதியென்றெண்ணி யிராகுவந் துற்றபோது, பாகு

சேர்மொழியினாலும் பகறியேபாகம்வாங்கத், தோடை
மாமயிலெனதெண்ணித் தொடர்ந்தரமீண்டகனறே.

(இ-ள்.) வானமளாவிய மேடைமீதில (எனது தலை
யான) மங்கைப்பருவமுடையவன நின்று உலாவுகையில் ஓட
பறற பூரணச்சந்திரனென்று நீனைத்து (நவகிரகத்திலொன்று
கிய) இராகுவெனனுங் கருமபாம்பானது வந்து நெருங்கிப் பா
லபோலும் மொழியையுடையான் மனம்பதறித்தனதுபாதங்க
ளெருந்த நடகையில் (அவன சாயலைக்கொடு) தோடைகளையு
டைய மயிலென எண்ணி அப்பாம்பு திருமயிலிட்டது என்று

சலசாணா வீழ்நீருஞ் சாகரகசன்னைச சாந்தாற்,
சுலமெனறே கொளவகலொற குரைகடல வெறுப்பது
ஸுடோ, புலவர்கள் சபையிற்கூடிப் புனகலியாளா சார
சால், நலமெனறே கொளவகலொ னவிலவரோ பெரி
யோகுற்றம்.

(இ-ள்.) சலதானாயில் ஒழுஞ் நாதமுள்ள) தண்ணீரு
ம், சமுத்திரத்திற்புஞ்சால், அதைத்தன்னினமென்று ஏற்றுக்
கொள்ளுமல்லாமல் வெறுத்துத் தள்ளுவதுண்டோ? இஃலை.
(அதுபோல) பெரியவித்துவான்கள் சபையில் நிரம்பிய நூற்
கேனவியிலலாச) அறபகவிஞர்கள்வந்து சோததாலும், கற்றவர்
களென்று ஏற்றுக்கொளவரல்லாத் குற்றஞ்சொல்லராகள்.

காரொனுங்குமுல கடப்பிக் கடுஞ்சிலை வாளி சபரி
மமொன வளராதனினற வேழ சின கோடு சபரித்
காற்று கரியரோமச் சங்கிலியழியே சென்று
சீரியெனவளராத செவ்வனல குவிநகைவாதசான்.

(இ-ள்) கூந்தலாகிய மேகத்துக்கும் (புருவமாகிய) வில்
லம்பகளுக்கும், மகாமேருபோன்ற முல்லாளாகிய யானைத்தந்த
ககளுக்கும், தவறி உரோமமாகிய சங்கிலியின வழியேசென்று

மேன்மையாய்வுளர்த்த செல்வததையுடைய எனது நாயகனான
வன் அலகுலாகிய (பாடிப்பட்டத்) திற்காங்களைச் செலுத்தி
னான். ஏ - று. (க0௩)

உண்டதை யொழிக்கும் வாசலோரீ பொழித்த
மேலே, வண்டலு மழுக்குஞ்சேரு முதிர்மு மாறாவாச
ல், உண்டத னிருப்பைககண்டு பெருங்களி யுள்ளங்
கொண்டு, கண்டனரினாளுரொல்லாங் கதியெனக் கருதுவா
ரே.

(இ-ள்.) உண்ட உணவுகளை (ஜீரணிக்கச் செய்து) வெளி
யிற்றளளும், குதவாயலையடுத்த உவாரீரொழுக்கிச் சேறனையவ
ழுக்குத்திரண்ட இரத்தம் மாறாசுவாசல ஒன்றுண்டு. அதனிரு
ப்பைப்பார்த்துப் பெருத்த சந்தோஷத்தை மனதிற்கொண்டு
வாலிபர்கள் இதுவேமோட்சமென்று கருதுகின்றார்கள். ஏ-று.

கரந்தொருவன் கணைகொடுக்க மேற்பறக்கும்
சாளி காந்தநங்கண்டே, உரந்து சிறுகானகத்தி லுயிர்ப்
புற பேடுகனக் குரைக்குங்காலை, வினாந்து விடநீண்ட
வுயிர் விடுமவேடன் கணையால்வல் லூறும்விழ்ந்த, தர
ன்செயலே யாவதல்லாற் றன்செயலர லாவதுண்டோ வ
றிவுள்ளோரே.

(இ-ள்) ஒரு காட்டில் ஒளிதகிருந்து வலியகணை தொடு
கும் வேடனைககண்டு பயந்துபறந்த புறம்களிரண்டில் ஆண
புறவானது பெட்டைப்பறவைப்பார்த்து, நமமைப பகலிக்க
க்கருதி பூமியில் வேடனிருக்கின்றான். ஆகாயதல இராஜாளி
ப்பட்டி பறக்கின்றது. யாது செய்வோமென்று விசனப்பட,
அந்த சமையத்தில் அவ்வேடனை புதரிவிருந்த பாம்புகடித்துஅ
தனாவன் இறக்க, அவன் கைவிலலிவிருந்த அம்பு வீடுபட்டு
மேற்பறந்த இராளியைக்கொண்டு வீழ்த்தியதென்றால், எல
லாம கடவுள் செயலாலாவதல்லால், தன் செயலாலொன்று
மாவதில்லை. ஏ - று. (க0௪)

† கொல்லுலை வேற்கயற்கண் கொவ்வையங் கனிவா
ய்மாதே, நல்லணி மெய்யிற்பூண்டு நாசிகா பரணமீதிற்,
சொல்லரிற் குன்றிதேடிச் சூடியதெனனோ வென்றான்,
மெல்லியல் கண்ணுமவாயும் புதைத்தனள் வெண்முததெ
ன்றாள்.

(இ-ள்.) கொல்லனுலையிற்காசிக் கூடமெய்த வேலா
யுதமும், கெண்டைமீனையுமொத்த கண்களும், கொவ்வைபப
ழம்போன்ற செவந்தவாயினையுமுள்ள பெண்ணே? நல்ல ஆ
பரணங்களை தேகத்திலணிந்து நாசியினுபரணத்தில் குற்றம்
பொருந்திய குன்றிமணியைப்புனைந்தது யாதுகாரணம்? என்
ன, அம்மேனமையையுடையவன் (வெட்சித்தனது) கண்ணையு
ம் செவ்வாயையும் மூடிக்கொண்டு வெள்ளை முத்தென்று சொ
ன்றாள். எ - று

(௧௦௬)

தலைவன் கூற்று.

கலிநிலைத்துறை

அருகிலிவளருகிலிவ ளருகிலவரவுருங்
கரியகுழன்மேனியிவள் கானமயிலசாயல
பெரியகனமிடைசிறிது பேகையிவளையோ
செருவிலிவணிநறநிலை தெயவமெனலாமே

(இ-ள்.) கறுப்புநிறம் பொருந்திய கூந்தலையும், அழகிய
மேனியையும், கானமயிலைப்போலுஞ் சாயலையும், பாரிதமுலை
களையும், சிறுததவிடையினையுமுள்ள பெண்ணைவள, பக்கத
கிலவர, மனமானதுருகும். ஐயோ! வீதியில இவள் நிற்கும்
நிலையைநோக்கில தெய்வப்பெண்ணென்றே மயங்கிச்சொல்லு
தல வேண்மே. எ - று.

(௧௦௭)

பாங்கிசூற்று.

அலகுவாள்விழி யாபிழைநன்னுதற் றீர்
றிலகங்கண்டெதிர் செஞ்சிலைமாரலுங்
கலகமேசெயுங் கண்ணிதுவாமென
மலரம்பைநதையும் வைத்துவணங்கினாள்.

(இ-ள) வானாயுதத்தை யொத்தகண்ணுடைய (எங்கன்) கன்னியினது நல்ல நெற்றியிலுள்ள பொட்டினழகை, செவ்வி மவிலையுடைய மன்மதன் கண்டு, கலகம்விளைக்கும், கண்ணோ வென்று நினைத்து தன்மலரம்புகளைந்நதையும் (அவன் முன்) வைத்து வணங்கினான். எ - று. (கலிஅ)

குரங்கு நின்றகூடத் தாடியகோலத தைக்கண்டே
அரங்கு முன்புராய் பாடிக்கொண் டாடியவதுபோல
காங்க ணீட்டியே பேசியகசடரைக்கண்டு
சிரங்க ளாட்டியே மெச்சிடு மறிவிலார் செய்கை.

(இ-ள) குரங்கு கூடதாடிநின்ற அழகைப்பார்த்து, ஒரு ராய், தானும் அவ்வாறாடகருகி ஊழைப்பாட்டுடன் வீதியில் ஆடிய பபோல, கைகளைநீட்டிப்பேசும். மூடர்களைக்கண்டு மெச்சிக தலைகளையாட்டித் தங்களைத்தாங்களே மெச்சிக்கொள்வது அறிவிலலாறொழில். எ - று. (கலிஆ)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

வில்லது வளைக்கெனறும் வேழம் துறங்கிற்றென் றும், வலையம் பதகுற்றென்றும வளற்கடா பிரகிற்றெ ன்றும், புல்லாதஞ் சொல்லுகஞ்சி பொறுநகனா பெரி யோனென்று, நல்லதென றீருக்க வேண்டாம் நஞ்சென க்ருகலாமே

(இ-ள.) வில்லளைத்து கொடுத்தல், யானை நித்தினாசெய தல, புலிபதுங்குதல், கிடாய்பினவாங்குதல், கீழ்மக்கள் சொல் லுகுப்பயந்து பொரியோர பொறுமையோடிருத்தல், இவை கள் யாவையும் நனமையென்று நினைக்கக்கூடாது. விஷமென றே சித்திக்கவேண்டும். எ - று. (கலி)

சுசலங்களிற் கிடக்குமாமை சலத்தைவிட் டகன்ற போது, கொலைபுரி வேடனகணி கூரயிறகொண்டு செல் ல, வலுவினா லவணவெல்ல வகையொன்று மில்லை யென் றே, கலையெளி காகஞ்செய்த கதையெனவிளம்புவோமே.

(இ-ள்) தண்ணீரிலிருந்த ஓராமை கடையில் வந்தபொழுது அதைகொல்லும் தொழிலையுடைய ஒருவேடன பாதது பபிடித்து வலையிலிட்டுக்கட்டிக்கொண்டுபோக, அந்த ஆமை கருப பிராணசினேகிதமாக வருந்த ஒருமானும், எவ்விதம், காது மும், தங்கள் வல்லமையினால் அவவேடனை வெய்க்க யாதொருவகையிலுமுடியாதென்று நினைத்தல், ஒருவித தந்திரத்தால் ஆமையைத் தப்பிவித்ததையேயாகும், (நீ ஓசயதகாரியம்)

நிலமதிற குணவானோனறி நீளகுடித்தனரும் .
வாழ்வார, தலமெலாம் வாசநதோன்றஞ் சங்கனாரத்
திற் கொப்பாம், நலமிலாக் கயவனோனறி னளகுடித்
தோம்பாழாங், குலமெலாம் பழுதமொடியும், கோடரிக
காம்புகேராம

(இ-ள்) உலகத்தில் நல்லகுணமுடைய ஒருவன்
பிறந்தால், அவனால் அகனதுகுலமுமுதும், வாழ்வையுடைய
யும், சந்தனவிருட்சமடோல எககிசையினும் புக்கமன கும, ம
னமையிலலாக் கீழமகனாய் உதி தால் அவன் குலமும், தேசமும்
யும், பாழடையும். கோடரிககாம்புதேவால் தனது, திகழும் மன
காண்டுகுலவான் வ - மும். (1-2-2)

விடபிசாரத்தைக் கைநொண்டி - பாடபாய் நன்றி தான்
கடந்த மமபாண்டை, தலைவிகாழி தந்த உயரும்,

பண்ணிர்க்கழிந்தெலாசிரிய, விருத்தம.

புலையேயா ஓடனகந்த வுளவாதிதனை தென்ற
ணைநீரா னுடன்றிசெய்கை, செயலென யென்றால்
மலதகாடுமெனத் தணவா ககவ விருவையுந் தீதென், நயி
லவிழியாய் மயற்பொது ஓழுவனிக் திணுமபெணமதியே
னது வுமுழின், இயலென வளஞவருணாதார் சானு
நீயெனப் புகனதே னின்புறமுனே.

(இ-ள்.) தீவல்போலுங் கூரிய கண்களையுடைய தோழியே! எனதுயிரினுஞ்சிறந்த சோரநாயகனிடத்தில் நான்குடிக் குலாவியரும மர்மத்தை எனது சொந்தநாயகனறிந்து, இலேம ஹைவு காய்மறைவென்றிலலாமல் எனமேற் கோபன்கொண்டிப் படிபட்ட தகாதகாரியஞ்செய்யத் துணிந்தமைக்குக்காரணமாய்தெனறுகேட்க, அப்போதுநான், உண்டெனபதும், இல்லையெனபதும்மிகிய விரண்கொரியவசனும் குற்றமாகவே முடியுமென நெனக்குளயோசித்து, காமமபொதுவென்றும், தலையிலெழுதிய வெழுத்துதவறாநென்றும் சொன்னேன் அவாமுனைனிலு மங்குகோபன்கொளே. விதியைமதியால வெல்லக்கூடாதாவென, அதற்கு நான் ஐயோ யென்புகி பெண்புத்தியாலலவா ஆராமகஞ்சுளள சிறந்தபுத்தியும், ஊழின்படியே நடையுமென்று, பெரியோர் கட்டினையிட்டிருக்கின்றார்களே, மேலும் இதற்குச்சாட்சிததாங்களை பிரதயடசமாயிருக்கவேறுதேவனானே எனறேன, அதைக்கேட்டு மனமகிழாதனா, இதைநீயறிவாயாக. எ - று. (ககக)

நட்பிடைந் குயமவைததார் பிறர்மனைநலததைச் செயவா, சட்புடைக காமநதீவார் கனனியை விலக்கி நோநா, அடடுட னஞ்சுகினறோ ராயுளுக கொண்டுநின்று குட்டநோய நடுவீழ்நது குளிப்பவரிவர்களாகண்

(இ-ள்.) சிநேகதில வருசகஞ் செய்தவரும், அயலானவனைவி, இன்பத்தைப் பிச்சதனும, காமாகினியால வருந்துவனா கனனியை ஆவளிடந் தணியக்கலவாதவரும, கொலையுந் தொழிலை மேற்கொண்ட போரர்களிடில், பயந்தோடுபவரும், (ஆகிய இவர்கள்) குய்டலியாதிபடைநது நெகநாள் உலகத்தில் துன்பத்தை உனுபவித்துப் பின்பு நரகத்தில் வீழுவார்கள். எ - று. (ககச)

மதியிலா மனையொன்மன்னன் மடநசையை வேட்டையாலே, நுதுவது காலத்தன்னிற் றோயுமென்றுரைந

தேயாற்றில், புதுமையா யெடுக்கபோது பெட்டிபிற பு
லிவாயாலே, அதிநுடன கடியுண்டனதே வருககடைந
தானமாதோ.

(இ-ன்.) விவேசமற்ற வோர்பிராமணன் தனனிடத்துக்
கல்வி பயின்றுவந்த இராஜகுமாரத்தியின் மீது வியாமோகங்
கொண்டு, அவள் புஷ்பவதியானகாலம் மிகவுந் தோவமுடை
யதென்றும், உடனே அவளைப்பெழையு னடக்கஞ்செய்து நதி
முதலிய நீரோட்டங்களில் விட்டுவிடவேண்டுமென்றும் அவள்
தந்தையாகிய அரசனுக்குச்செரிவித்து, அவ்வாறே செயலி
துப, பின்பு தான் அந்தப்பெட்டியைத் தேடிக்கொண்டு ஆற
ரோமாகுசு சென்றோரிடத்தி லப்பெட்டியைக்கண்டு அதை
யெடுத்தாசையுடனே திறக்க, அதற்கு முன்னமே, வேட்டை
யாடிவந்த வேற்றொரு அரசன் அப்பெட்டியைப்பார்த் தெடுத்
துத்துறந்து, அதற்குள்ளிருந்த கன்னிகையை யழைத்துக்கொ
ண்டு வேட்டையிலகப்பட்ட புலியை யதிற்போட்டுப் பூட்டிப்
பழையபடி யாற்றில் விட்டுவிட்டானாதலால், அப்பெட்டிக்
குள்ளிருந்தபுலி யப்பிராமணனையடித்துக்கொல்ல, அதனால் இற
ந்து நரகத்தையடைந்தான். ஏ - று. (௧௧௫)

மையது வல்லியமவாழ் மலைக்குகை தனிறபுகளுகே
ஐயமும் புனிக்ஞக்காட்டி யடவியிற றுரத்துங்காலை
பையவே நரிககோளாலே படுபொரு ளுணரப்பபட்ட
வெய்யவம் மிருகநகரானே கொன்றிட வீழ்நககனார்.

(இ-ன்.) ஓராட்டுச்சிடாவானது புலியிருக்குமபடியானஒரு
குகைக்குட்புகுந்து அப்புலியை ஒருவிதமாய் மிரட்டிச் சந்தே
கத்தைக்காட்டிக் காட்டினவழியாய் விரட்டினாள் - இல், எ
திரில்வந்த ஒரு நரியின்கோளால் அப்புலியானது உணமையை
த தெரிந்துகொண்டு அவ்வாட்டின்மேல் பாய்ந்துகொல்ல ஆட
டுக்கிடாயிறாது. ஏ - று. (௧௧௬)

ஓ மனகைகைகை சொற்சேட்டு மன்னாபுகழ் தசரத
னும் மரணமாண, செங்கைமலச் சீதைசொல்லு

சிராமன் லேட்டவுடன் சென்றான்மான்பின், தங்கையவள்
 ரொற்கேட்ட ராவணனுங் கிளைசியாந் தானுமாண்டான்,
 நவநயாசொற் கேட்பதெல்லாக் கேடுவரும பேருல
 மோர் நகைப்பர்காமே

(இ-ள்.) அரசா புகழும் தசரதன், கைகேசியென்னும்
 மனைவியின் சொற்கேட்டு மரணமடைந்தான் ஸ்ரீராமபிரான்
 ஜானகிசொற்கேட்டு மானபின்சொன்று வருத்தினான். இராவ
 ணன் தந்தையாகிய ரூபநகையின் சொற்கேட்டுத் தன்
 சுற்றத்தோடு மாண்டான். ஆதலால் ஸ்திரிகள் சொற்கேட்ப
 தெல்லாப் பதத்திற்கே யிடமாகும் உலகத்ததெனும், நகைப்
 பர்காமே. எ - று. (கக)

அகிலாபிருவாட்டபக் கவமதிபுறவாங்கரார்
 முதினாபடஞ்செய்து துணைபிரித்திவொன்றால்
 வேதபன்பவாபாபி வேசைநாய்ப்ச்சைநாவி
 புதிபகைபேலாகி யுறுகெய்துவாரோ.

(இ-ள்.) முதலில் ஒற்றுமையான சிநேகதசைக் கொண்
 டிருந்த இருமருள், ஒருவரை, மற்றொருவர் அவமதிக்கவேண்டு
 மெனநெனணி, அதற்குரிய வஞ்சகங்கள் பலவாகச்செய்து,
 அசுரன் பகைநேர்த்து ஒருவரைவிட்டெருவர் பிரித்து, ஒரு
 தாசியானவன், தன் மகனோடு இணைபிரியாது க. 19 கருலாவி
 ளை ஒரு பிராமணனுடைய குதத்தில் பச்சைநாவியை வைந்
 து ஆகியதையை யொப்பாகும் எ - று. (ககஅ)

இக்கதை சிந்தாமணியிலுள்ளது.

அருமைபுற பெருமைநாணு மறித்தாடன் பரிவர்
 தம்மால், இந்மையு மொநாயாகு மின்புறக்கேதுவு
 ண்டாம, பரிவிளாச் சகுனிபேரலப் பண்புடெட்டவாக
 டம்பால், ஒருமையினி ரயமெய்து மேதுவே யுயரும
 ண்டே.

(இ-ள்.) ஒருவருடைய அருமை பெருமைகளையறிந்து உடனபாட்டான சிநேகஞ்செய்வார்களாகில, இம்மை, மறுமை, இருமையினும் ஒரேவிதமான இன்பத்தையடைவதற் கேதுவு ண்டாகும் சருனியைப்போல அன்பில்லாமல தற்குணங்கொ ண்டவர்களின் சினைகந்தால் மேனமேலும் பாவங்களே அதிக பபட்டு நரகவேதுவேயுண்டாகும் எ - று (௧௧௧)

ஒருவனே யிரண்டியாகக்கூட யூனபொதி யானநாற்றம்
உருவமும் புகழுமாகு மதற்குள் நீயினபுகழறு
மநனிய யாகக்கூடுகே மாய்கூதி மறறியாகக்கூ
திரமதா யுலகமேத்குச் சிறந்ததுபின் னிறகுமன்றே

(இ-ள்.) உலகத்தில் மனிதர்களுக்கு, பொய்யுடம்பெனப் ப ம், புகழுடம்பென்றும், இரண்டிடம்புகளுண்டு அவற்றின் இய்வு வலக வியப்பங்களை நுகாவதற்கேதுவாகிய நாரற்றமொருநதிய மாபிசபிண்டமாகிய பொய்யுடம்பு இவ்வலகத்திலேயே நிலைய ன்றி மாயநதுவிடும் புகழுடம்போயெனில் இம்மை மறுமை நுக்கேதுவாய் என்று மழியாமல உலகமெங்கும் சிறந்தது, வி ரோடு நிலைநிற்கும். எ - று (௧௨௦)

வேலியானதுபயிர் தனை மேயந்திடநீர் தாற
காலனானவனுயிரகனைக் கவாநதிடநீனைத்தால்
ஆலமன்னை பர்பாலகாக கருகதுவாரானால்
மேலிகே சார்ந்ததுடனயார் கொலோளிலக்குவாவேகே.

(இ-ள்.) அரசனே? காவலாக ஏறப்பட்ட வேலியே பயி றையுண்ணவும். எமன் உயிரகனைக் கவரவும் கொல்லத்தக்க விவத்ததைத் தாய்மார்களே பிள்ளைகளுக்கூட்டவும் நினைப்பா ரளாகில இதையறிந்து தடுப்பவாயார். எ - று. (௧௨௧)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

அறங்கெடு நிதியுக்குன்று மாவியு மாயுங்காய, நிற ங்கெடு மதியுமபோகி நீண்டதோர் நரகிற்சோகரு, மறங்

கெடு மறையோர்மன்னர் வணிகர்நல்லுழுவோ டொன்றுங்,
குலங்கெடு வேசைமாதர் குணங்களை விரும்பினோர்க்கே.

(இ-ள்.) சாததகுணத்தையுடைய வேதியர், அரசர், வை
சியர், உழவினர் எனனும் ஜாதிகளினுயாவைக் கெடுக்கத்தக்க,
பாசதையனா இச்சித்தவர்களுக்கு தருமங்கெட்டி, செலவம் கு
றைந்தும், உயிரழியும், தேககாந்தியுமாறும், புத்தியுங்கெட்டு நீ
ண்ட நாசத்தையடைவார்கள். ஏ - று. (௧௨௨)

இரண்டு சகோதரிகள் தங்களுடங் கலந்த

இரண்டு ஸைவர்களைப் பற்றிக்கூறியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரளிநதருணபன சுகன்றமடீ மைத்துன னண்ண
ன்னைப்பி, வாழ்நதியாயுதம் பூண்டவன் காணுமற நங்
யேன, பாமனறிகிரியை யேந்திய மைநகன் பகைவன்
வெட்புட, புடமெனறெறித்தவன மாற்றானறன் சேவக
மெனனடொடிபே

(இ-ள்.) தங்காய ? என விட்டிறகுவந்தவன். தாமரைக்
குச்சிகளென்கூடிய சூரியன், அவனபுத்திரன் கர்னன், அவன்தம்
பி பருச்சனன், அவ்வருச்சனன் மைத்துனன், கிருஷ்ணன்.
அக்கிருஷ்ணன் தமையன் பலராமன், அப்பலராமன் கையிலு
ள்ள ஆயுதம் கலபபை, அக்கலபபையைப் பூண்டிருப்பவனாகிய
புருமைக்கடாவெனற்றிவாயாக, வென்றுசொல்லி, உன் வீட்
டிறகுவந்தவன் யாரொன்றுகேட்டி, தமக்காய் ? சிவபெருமான
வசிகடும் கயிலைமலையெடுத்த விராவணன், அவ்விராவண
னுக்குப் பகைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கும் தாசத்துவம் பூண்
டவனும், அவ்விராவணனோடு பகைதது எதிர்த்தவனும், பாவ
தங்களையெல்லாம் இலேசாகப் பெயர்த்தெடுத்தவனுமாகிய ஆ
ஞ்சனேயன், எனவே குரங்கென்றறிவாய்க். (௭ - று)

இரண்டு நண்பர்கள் தாங்கள் கலவிசெய்த

மங்கையர்க ளிப்பைக்கூறியது

சங்கரன் றேவிதமையன் மனைவிதனக்குமுன்னும்

மங்கையோறியவாகனங் காணுமற்றநகவளோ

கொங்கைகளீரைந்துடைய வளாயிக்குவலயத் தில

என்குமதிரியுமவயிரவருந்தி பெனதேநினையே

(இ-ள்) ஒருவன் மறறவனைப்பார்த்து நண்பனை 'நீகலந தமங்கை எத்தனமையனென சிவபெருமானுக்கு நாயகியாகிய பாவதி, அப்பாவதியின் தமையன், விஷ்ணு அவ்வீஷணுவின் மனைவி, இலங்குமி, அவவிலககுமிக்கு முன்பிறந்தவள் மூதேவி, அம்மூதேவியானவளேறிய வாகனமாகும், எனவே கழுதையென்று கூற, அதைக்கேட்ட மறறவன், நான கலந்த மங்கையோடுவெனில், வயிரவக்கடவுளின் வாகனமாயும், பத்தமுலைகளை யுடையனவாயும், ஊடுங்குந்திரிகிற நாயென்றறிவாயாக' எ - று. (கஉச)

இந்திரன்பதங்களுக்குனு மிறையவாபதங்கனமாறு

மந்தரநிலைகள்பேற மறுகயலவறுமையாகும்

சந்திரன்கதிரோன்சாயுந தரணியிறறையமாளும

அந்தணாகருமங்குன்றில் யாவோவாழ்வாமணனில்

(இ-ள்.) வேதியாகள் தாங்கன செய்யத்தக்க கிரிபைகளை செய்யாதொழிந்தால் இந்திரனது செலவங்களும், குறையும். இராஜர்கள் வாழக்கையும் மாறும். மந்தரமலையினது நிலைகளும் பெயரும். எவ்விடங்களினும் வறுமை மிகுதியாம். சந்திரனும் யாங்களும் நிலைகெடுவாராகள். பூவுலகமெல்லாம் பொலிவுழிந்ததிற்கும். உலகில வாழத்தக்கவாயார். எ - று. (கஉ௫)

தலை வி கூற்றும்.

என்னனைக்கன்று முத்தனைக்குனிக்கு மிறையனையனைக்குமேயன்று, மனனைநகன்றிப் பின்னைக்குதவா

வனப்புளாவவருந்தி வாடுவனோ, முன்னனைக்கொன்று பி
னனையபுரமகி முதுபகையவன் பிதாவுறாமல், கன்ன
னைக்கொன்று விசயனைபுரந்த கவுத்துவ ராமகிருஷ்ண
யனே.

(இ-ன) எந்தாய்க்குமாதிரமல்ல, முத்துக்குத தாயான
நருமபை விலலாகவினாகும மனமதனுக்குததாயாகிய இலக்கு
பிக்குப பிறப்பிடமான சமுத்திரததாஜம் பெற்றதாயக்கேயல
மல பினவளாத தாயக்கு முதவாதவலிய குயிறபட்சியா
லம், துன்பமுற்று வாட்டமடைவேனா இராமாவதாரத்தின்,
முத்தவருதிய வாலியைக்கொன்று இளையவனுசிய கக்கிரீபீன
இரகூபித பழையமையான பகையை, அவன் தந்தையான இந்
திரை டையாமல் நிருஷ்வதாரத்தில் கன்னையக்கொன்று அ
காண இரகூபித கௌஸ்து வாபரணமணிந்த இராமகிரு
ஷ்ணே ஏ - று.

அவ்வம் - எனபது கபடமென்னும் பொருளுக்கும் இ
- றாய் கன்னாய். (கஉக)

நேரிசை வெண்பா

பொப்புளரக்கோரபறவை பாபத்திற்கோரிலாகம
நண்பிலரைககண்டககா னுறகாலி—திண்புளியை
அநாஸாரமதுரை யழகியரொககாககரவம்
நிலவாகனநன் நிலம்.

(இ-ன) நதருளமுளவருக்கு, ஈ - (கொடு) பாவசசெய
சைக்கு, ஆஞ்ச - (பாபப்படு) நண்பறறவனாக்காணில, விலங்கு-
(நகு) வலிக்குந்த உலகத்தை ஆளும்படியான மதுரை சோம
நந்தசோசருக்குப் பணிவிடைசெய். ஏ - று.

அவ்வம் நீள்வாகனநன்னிலம் என்றதில

அவ்வம் - பணி. வாகனம் - விடை. நிலம் செய். எனவே
பணிவிடைசெய்யென்பது பொருள். (கஉஉ)

இதும்மூர்த்திகளின் உணவாதிகளைப் பற்றிச் கூறுவது.

சிறுவனைப்பயறு செந்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டு மணிநூற — பொறியாவம்
வெற்றேறுபுள்ளனனம் வேதனரனமாலுமகுத்
கற்றழைப்புவே கறி.

(இ-ள்.) பிரமணுகுப்பயறு, கறியும், செந்நெல், உணவு
உணவம், கீயுதமும், உபவீகம், பூவணமும் அன்னம், கா
சனமும், தாமரை, வசிக்ருமிடமாகுமாம். விவணுவுக்கு, வெ
ண்ணெய், கறியும், பூமி, உணவும், சககமம் ஆயுதமும் தொண்ட
ததலம் ஆபரணமும், கருடன வாகனமும், கீடல, வசிக்ருமிட
முமாகும், சிவபெருமானுக்கு பிள்ளைககறி, கறியும், விவகம், உ
ணவும், மாள, ஆயுதமும், சாப்பம், பூவணமும், ரிஷபம் வாச
னமும் திருக்கைலாயம், வசிக்ருமிடமுமாகும் எ - று. ,
சிரமபர்த்தசானீசனயன் தோவிகளைப்பார்த்தான
சிரமபர்த்தானொகுகமலக கண்ணன் — உருஞ்சேர்
மலைவெருகத்திண்புயதது வண்ணுன்சீராமன
கலைவெருகத்தேததி களைக் கண்டு.

(இ-ள்.) சிவன், தலையைப்பாராததான், பிரமா, தனமனை
வியைப்பாரத்தான். சிவந்த தாமரைபோலுங் கலையைத் தன்
கையைப்பாராததான். பலமுடையமலையைம வெருகத்தெய
யுபமயான புயமுடைய ஸீராமனென்னும் பெயரையுடைய
வண்ணன், வஸ்திரம் வெளுத்துக்கொடுத்த நேரத்தினைப்பார
த்தவுடனே. எ - று. (ச. ௨. ௩)

சரியொன்று பொன்மிடும் பையேத நற்றவா நூறு
கதுதொழ, எரியொன்று செவ்வன் னுலா திணிநெய்
நுண்டமஞ்சு, சொரிசென்ற நாடபின் சோற்றினினைநித்
கொடாநதுவா, நரிபொன்று செங்கு கணலேறிவந்தது
நங்குளத்தே .

(இ-ள்.) யானை உருவமனந்த கணபதி பெருச்சாளியி
லேறியும், கல்விமான்கள் சூழ்ந்து துதிக்க முருகக்கடவுள் மயி
லிலேறியும், சூலகொண்ட மேகங்கள் படர்ந்து மழைபொழி
கின்ற பருவத்திலுற்பவித்த உமாதேவி அன்னப்பட்டியிலேறி
யும், சமபுநந்தியிலேறியும் நம்மிடத்தேவத்தார்கள் ஏ - று. ()

மிகுபொன்பை=பெருச்சாளி. எரியொன்று செலவன்
முருகன். துலாஸ்தானக்கட்டம், மாயூரம்=மயில் நாகமின=
வளையுமை. சோறு=அன்னம். சொந்தக்கண்ல=நந்தி, (நந்தி.)

ஆ ஒருபாதி மூலகொள மற்றொருபாதி யுமையவஷ்
டாகாண், மற்றொருபாதி யாலுமிதந்தான புராரியிரு கிதியோ,
பெருவாரியிதிற்பிறைவானிற் சாப்பம் பிலத்திறதற்ப,
தருவானபோஜ கொடையுன்கை யோடென் கைதந்த
னனே.

(இ-ள்.) ஒரு பாகத்தை விஷ்ணு கொள்ளவும், மற்றொரு
பாகத்தை உமையவன்கொள்ளவும், ஆக இரண்டுபாகத்தாலும்
திரிபுரசுமமாரகாத்தனான சிவன இறந்துபோயினான், சங்கீதி
வானத்திலும். ஆகிசேடன் பாதாளத்திலும் புருத்தது. போஜ
மகாராஜனே? கற்பக விருட்சம்போலும் கொடைதன்மை
யை உன்கையிலும் கையிலேந்திய ஒட்டை என்கையிலுங்
கொடுத்தனன். ஏ - று. (கருக)

கமபமதகடகளிறான் நிலைவாழுங் கணபதிகள்
பெருவயிற்றைக் கண்டிவாடி, யுமபொலாம் விழித்திருந்
தா ரயிலவேற்சங்கை யுடையவறுமுகவனுங்கண்ணீராறு
னான், பம்புசுடர்க்கண்ணனுமோ நஞ்சுண்டான்மால் பய
மடைநகா னுமையமுடல பாடியானான், அம்புவினையப்ப
டைத்திடுவ தவமதேயென் றயனுமன்னமிதங்காம லலை
கின்றானே.

(இ-ள்.) மும்மதங்களேந்திக் கூடிய யானைமுதமுடையவ
ராய்த் திருத்திலையில் அமரும் கணபதியினுடைய பெருத்த

வயிற்றைப்பார்த்ததுபயகூல, சீதவர்கள் இமையாதிருந்தார்கள். வேலாயுதத்தைக் கையிலவைத்திராநின்ற ஆறுமுகன், கண்ணீர் ஆறானான். பொருந்திய அக்கினிககண்ணையுடைய சிவன் விடதையுண்டான், மகாவிஷ்ணு பயமடைந்தான், உமாதேவியும் தேகம் பாதியானாள், பிரமா உலகத்தைப்படைத்திடுதல் வீண் என்று அன்னமிழங்காமல் அலைந்தான். எ - று. ( )

இமையாதிருத்தல்==கண்ணைசையா திருத்தல். ஈரானு==பனிரண்டு பயம்==ஜலம். அன்னம்==ஒதிமம். இவைகள் இயற்றையாயுள்ளதைவியந்து புதுமையாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

காமமேகுலத்தினையு நலத்தினையுற கெடுக்கவந்த களங்கம், காமமேதரித்திரங்களைத்தினையும புரட்டிவைக்குங் கடாரங், காமமேபரகதிகுஞ்ச் செல்லாமல்வழி யடைக்குங் கபாடங், காமமே யனைவரையும் பகைபுகழ்க்கு கழுத்தறியுங்கததிதானே

(இ-ள்.) (பெண்கள மயக்கமாகிய) காமமே¹ ஐந்திரெறியையும், நனமையையும் கெடுத்துவிடுமபடியான குற்றம். வறுமைகளை நிறைத்துவைத்திருக்கும் பொக்கிஷம் முத்திமாகக் கிற்றசெல்லாம லடைத்திருக்குங் கபு. அனைவரையும் பகையுண்டாக்கி கழுத்தறுக்கத்தக்க வாளாயுதமுமாம். எ - று. ( )

கலிவிருத்தம்.

தடாரிதணனுரை பேரிசைசலலரிடத்தை
கடாகமெங்கணு ரதிருதிட வெளிரித்திடக்காணல்
விடாதநாணகன, றன்னிய புருடனைவிழைநீசு
அடாதுசெய்தமங்கையாவதை யொலித்தலபோலாமால்.

(இ-ள்.) பம்பை, மத்தளம், பேரிசை² சலலரி, இடககை, நகரா, முதலிய வாததியங்களுகிந்திடச் சப்தித்தலைப் பார்த்தலானது விடக்கடாத வெட்கம் நீங்கி அன்னியநாயகர்களை இச்சித்தது பொருந்தாத காரியத்தைச்செய்த பெண்களினது இயற்றைக்குணங்கள் சப்தித்தலைக்கேட்டது போலாம். எ - று. ( )

விவேகசிந்தாமணி.

வேறு.

தண்மிலமிளகின் னூள்புளியுப்பு தாளிகம்
 பாத்திர மிதேஷ்டம்
 தாம்பூர்நீசேற்ற முன்னுகோலாடை சகல
 முக்கியங் கைராந்தல
 கண்டகங் காண்பான் பூஜைமுஸ்தீப
 கழலருடையேவல் சிறுமுண்டி
 கம்பளியூசி நூலடைக் கரபபை
 கரண்டகங் கண்டமேற்றங்கு
 ஆண்டமுறியகாய் கரண்டுகல் வெண்ணெய்
 ஆட்டுடை பூட்டுமேகததி
 சொல்லிய சொல்லாது குறை வறத்திருநதி,
 சொன்னது பற்பலவினா உரைந்தது,
 பெண்ணிக் குணையோ மடப னாவாகனருய
 பொருதிலை நீர்நீழவிரிந்து
 பிரணயநகங்கு மிடரு சமைத்தனன்
 பிரபபடல யாததினாக் கழகே.

(இ-அ.) அரிசி, யினருபபொடி, புளி, உப்பு, மிஞ்சிப்
 தாளிகத்தாதுத கந்திரகம், சயிறு, தண்ணீர் ஆகிய
 ஆகோல, உலத்திரங்குள, சக்கிரம்கி அல்லது நெருப்புண்
 மருங்கருவி, கைராந்தல, அரிவாள, கரண்டி, பூஜைக்கு
 சாமான்கள், பாத்திரம், குடை, வேலையாள், சிறுமுண்டி,
 லது பலகாரத்திகள், கம்பளி, ஊசி, நூல், வெற்றிலையாள்
 கருமை, கரண்டசம், எழுத்தகாணி, ஊறுகாய்திருண்டிகள்,
 ஊழி, கல் வெண்ணெய், ஆட்டு, பூட்டு, கத்தி, இவைவருசை
 சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாவும் குறைவிலலாமல் கிருசு
 தோடு பலவைகளிலுஞ் சேகரித்து ஸ்திரிகள் துணையோடு
 பாணவாகனத்தோடு பெருந்த நிலைமையான ஜலம்; நல்லது
 விறகு ஆனவகளை தங்கும் இடங்களி, சமூகத்துணம், பிர
 ணஞ்செய்தல் யாததினாக் காரருக்கழகம். (எ - று.)

விவேகசிந்தாமணி மூலமும்-உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

